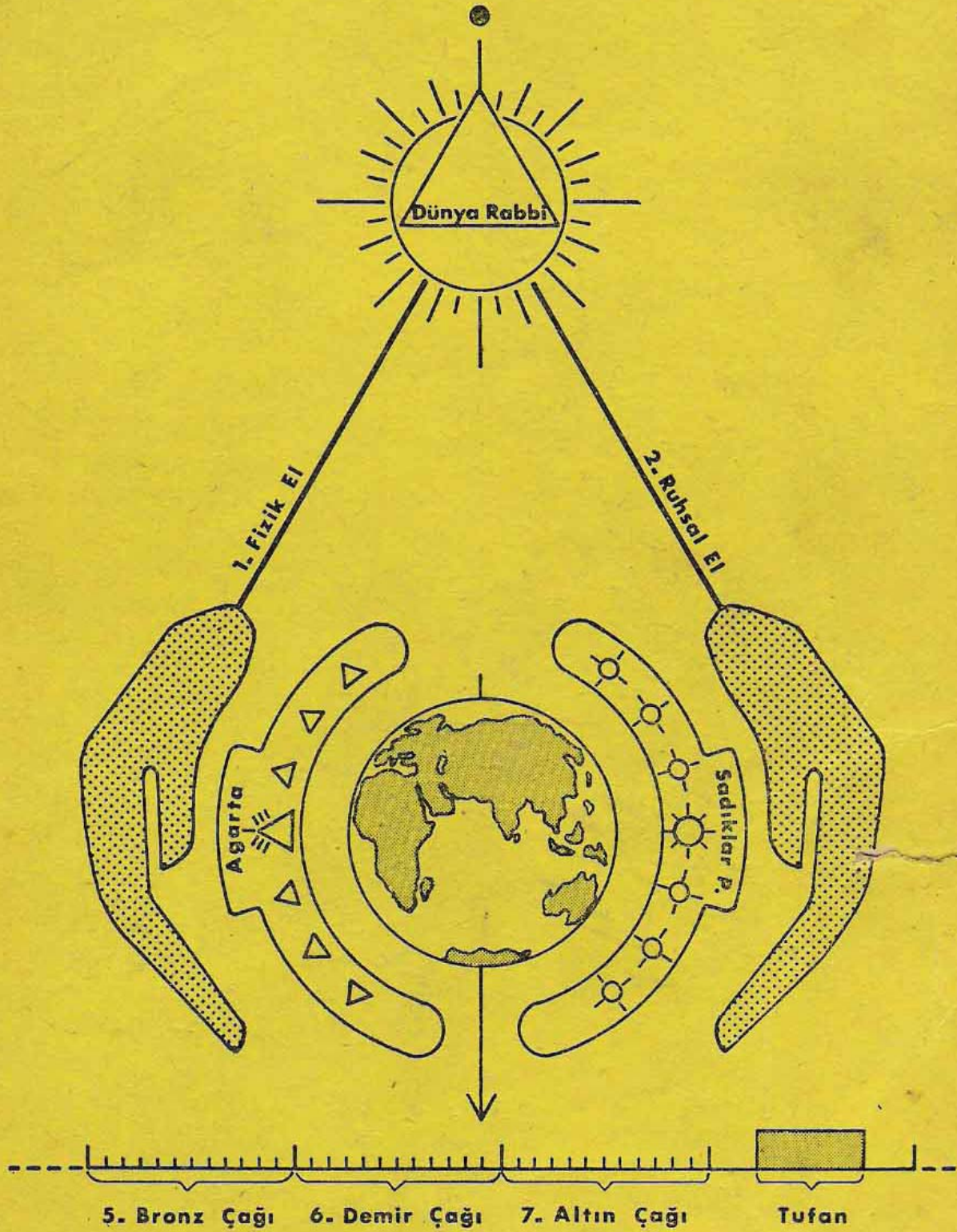
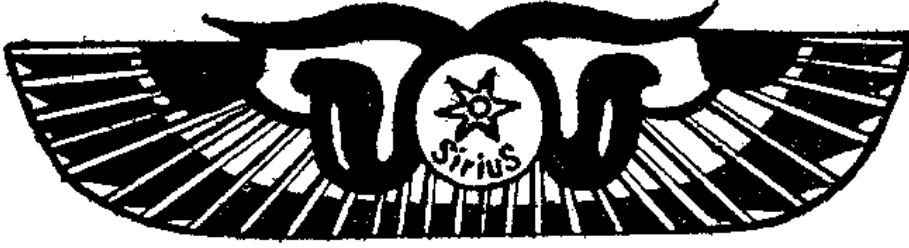


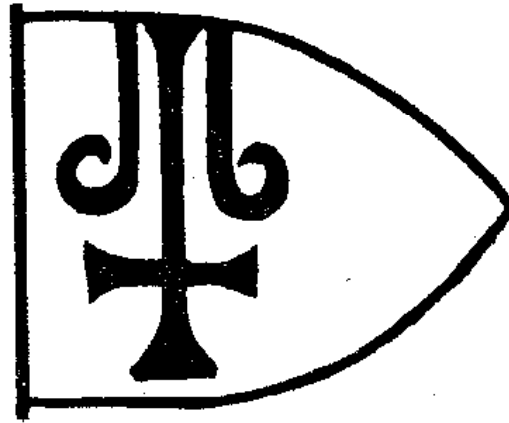
AGARTA



BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ



AGARTA



BİLİM ARAşTIRMA MERKEZİ

Yayınevi — İstanbul

Kitap No: 36 — AGARTA

Bugün dünyanın her yanında, yeri özel olarak belirtilmeyen, ancak, genellikle Tibet'te bulunduğu varsayılan ve adına Agarta ya da Şamballa denilen bir yeraltı kenti hakkında bilgileri olduğunu öne süren binlerce kişi mevcuttur. Söylediklerine göre, bu kentte, diğer ünvanlarının yanı sıra «Dünyanın Kralı» adını taşıyan bir «Ağabey» ya da «Yüce Kişi» tarafından yönetilen yüksek bir uygarlık vardır. Bazıları, O'nu gördüklerini iddia ederler. Bu iddiaların arasında, en azından bir kez dünya yüzeyini ziyaret ettiği rivayeti de yer alır. Denilir ki, insanlık O'nun rahmetlerinden nemalanmaya hazır olduğu zaman ortaya çıkacak ve yeni bir barış ve bolluk uygarlığı tesis edecektir.

Bir «tanığın» sözlerini aktaracak olursak:

«O, buraya, çağlar önce, o zamanlar henüz aydınlanmakta olan insanlığın Öğretmeni ve Rehberi olmak üzere Venüs gezegeninden gelmiştir. Binlerce yıllık bir yaşta olmasına rağmen, olağandışı mükemmellikte gelişmiş ve yakışıklı olan bir genç görünümündedir. Ancak, gözlerinden neşrolunan sonsuz sevgi, bilgelik ve güçlülük ışığının hiçbir genç yanı yoktur. Ortalama cesametteki bir insandan biraz daha büyüktür, fakat ırk bakımından köklü farklar yoktur.»

Birinci Baskı : Şubat 1980
Dizgi - Baskı : Işık Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Cilttevi
Kapak Baskı : Coşkun Matbaası

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

BATI'DA AGHARTA KAVRAMI

- a — Agharta ve Saint-Yves d'Alveydre Misyonu
- b — Agharta ve Jacolliot, Blavatsky, Guénon Misyonu
- c — Agharta ve F. Ossendowski Misyonu
- d — Agharta ve 'Gizli Dokuzlar' İlintisi
- e — Agharta ve Potala'nın Altındaki Siteler
- f — Agharta ve Kut Humi Lal Singh-Kwang Misyonu

2. BÖLÜM

AGARTHA VE OKÜLT BİLGİLER

3. BÖLÜM

GİZEMLİ RAHİP JEAN KRALLIĞI

4. BÖLÜM

AGHARTA İNİSİYESİ APOLLONIUS

5. BÖLÜM

ASYA'DA YERALTI TÜNEL SİSTEMLERİ

Ö N S Ö Z

Agarta, yeryüzünün fizik seviyeden inisiye edilmesini sağlayan Yüce İnisiyatik Merkez olarak, Dünya Rabbi'nin dünya üzerindeki 'fizik eli'dir. Agarta Yüce Hiyerarşisi, yeryüzüne tam olarak hakim olabilen ve tasarruf edebilen inanılmaz bilimler ve kudretlerle, onbinyıllardır beşeriyet kütlelerinin yetiştirilişinde bilinen ve bilinmeyen sürekli girişimleri ve çalışmaları ile, Tanrı'nın Arslanları'nın Gizli Yatağı'dır.

Nice nice Agarta İnisiyesi kutlu rehberler, beşeriyeti daima evrim yolunda eğitmek üzere vazife görmüşler ve de görmektedirler. Bu inisiyeler, oradan aldıkları ışık ile beşeriyetin evrim ve gelişim yollarını daima aydınlatagelmışlerdir.

Agarta'nın Yöneticisi ve Dünya'nın Efendisi Yüce Dost Brahitma, Yüce Hiyerarşisi ile, Dünya Rabbi'nin yeryüzündeki gerçek temsilcisi olarak, yeryüzünde Tanrı Hakkı'nın Tecellisi üzere beşeriyetin bedenli En Yüksek Yöneticisi'dir. Evrensel Varlık Brahitma, beşeriyetin hayrı ve gelişimi yolunda, kuşkusuz en aktif bir Bedenli Varlık olarak, Dünya Rabbi'ne hizmet ederken, aynı zamanda bir Evrensel Program'ın da gerçekleşmesi için Vazife hâlinedir.

Dünya'nın Efendisi Brahitma, ülkemizde gerçekleştirilmek durumunda olan Altın Çağ Vazifesi'nin, sürekli denetleyicisi ve gözetleyicisi'dir. Ve şunu iyice hatırd tutmalıdır ki, Agarta'nın açığa çıkması, ülkemizdeki Yüce Vazife ile gerçekleşecek ve Yüce Merkez, ülkemizde tezahür edecektir. İnanılmaz kudretler ve güçler sahibi olan bir okült kadro, ülkemizde, yakında ortaya

çıkacak olan Rehber ve Rehberlik yolunu açmak üzere bir girişimde bulunmaktadırlar. Karanlığın saltanatı ergeç yıkılacaktır ve Göklerin Egemenliği kurulacaktır. Tüm yeryüzü ülkeleri bu esas üzere bir değişime uğrayacak ve artık şimdiki birinciler sonuncu ve sonuncular birinci olacak ve böylece, hak ve liyakat esaslarına dayalı beşeri ilişkiler ve yönetimler, yeryüzünü Altın Çağ Cenneti hâline dönüştüreceklerdir. Herkesin doğal yerini bulacağı ve oradan yükseleceği bu olgu, Evrensel Ahenk Yasası'nın yeryüzünde hayata geçirilişi olacaktır; aynen Agarta Hiyerarşisi'nde olduğu gibi..

Yüzyıllardır bir Agarta İnisiyesi olan ulusumuz, tüm dünya halk ve uluslarına Altın Çağ Önderliği yapmak için, nice nice çileli bir eprövler ve hazırlık safhası geçirmiş ve artık bu Yüce Vazife'nin gerçekleştirilmesi aşamasına ulaştırılmıştır.

Çok görkemli günler gelmektedir..

Kalender ve dost yürekli ulusumuz ve bu kutlu ve çilekeş ülkemiz, en yüce bilgi ve bilgeliğin tüm dünya beşeriyetine öğretilceği bir yurd ve ulus haline getirecektir ve artık bu olguyu hiçbir karanlık güç engellemeyecektir.



NOSTRADAMUS ve KEHANETLERİ

VIII/99

Üç dünyasal kralın güçleri sayesinde,
Kutsal Merkez bir başka yere konulacak,
Ki orada bedeninin ve ruhun cevheri
Yeniden canlandırılacak ve Hakikî Merkez olarak kabul edilecek.

II/29

Doğu'dan gelen kişi yurdundan çıkacak
Fransa'yı görmek için Apeninler'i geçecek.
Gökleri, denizleri ve karları aşacak
Ve herkese Asası ile vuracak.

II/28

Peygamber'in Adı'nın sondan bir evvelkisi
Pazartesi'yi dinlenme günü olarak alacak.
Coşkunluğu içersinde çok ötelere giderek
Yüce bir ulusu boyunduruktan kurtaracak.

VII/36

Tanrı, Gökler, dalgalaradaki tüm İlâhi Sözler,
Yedi kırmızı-traşlı baş tarafından Bizans'a taşıyor;
Trabzon'dan gelen meshedilmiş üçyüz kişiye karşı,
İki yasa yapacak, önce korku sonra güven.

VI/80

Krallık Fez'den Avrupadakiler'e kadar uzanacak.
Kent alevler içinde, kılıç yara açacak;
Asya'nın Yüce Kişisi, büyük bir ordu ile kara ve denizden
Öylesine mavi, turkuvaz, haçı ölüme mahkûm edecek.

1. BÖLÜM

BATI'DA AGHARTA KAVRAMI

Bilgelik Üstadları'nın talebesi olduğunu ileri süren ünlü Sovyet okültisti ve yazarı Mme H.P. Blavatsky, daha on yaşındayken teyzesine şunları söylemişti:

«... Dünyanın tüm bilgisine sahip olan Bilgelerin mevcudiyeti daima sözkonusudur. Onlar, Doğa'nın Güçlerine tümüyle egemendirler ve kendilerini, sadece, Onlar'ı bilmeye ve görmeye layık olan kişilere ifşa ederler...»

İyi belirlenmemiş ve bazen çelişmeli kavramlar içermesine rağmen, «*Agharta*», okültistleri derin derin düşündürten bir kelimedir. Gerçekte, Tibet veya Moğolistan sınırında kurulmuş bir gizemli yeraltı krallığı mı, yoksa esrarengiz bir gizli topluluk mu söz konusudur? Her iki yorumun da kendi taraftarları vardır, fakat hepsi de bizi, her bir görüşün, hakikatin bir parçasını taşıdığını düşünmeye sevk ediyor.

Eğer Agharta konusunda, süzölmüş olan nadir enformasyonların sentezi yapılırsa, Agharta, tek kendisinin sahip olduğu binlerce sırrı uygulaması sayesinde, dünyanın büyük bir spiritüel aydınlanmaya erişmesini amaç gözeten dünyasal bir bilgiler, filozoflar kurulu olmalıydı. [Agharta'nın] mekânı ise Tiyen-Şan Dağları'ndaki (Tanrı Dağları) bir kutsal yer olan Ch'an-Cheng Lob olmalıydı.

a — Agharta ve Saint-Yves d'Alveydre Misyonu

Agharta adından Batı'da ilk defa, bu son yüzyılda Saint-Yves d'Alveydre söz etmiştir ⁽¹⁾. Mütecessis bir kişi, Martinist tarikatın büyük ustası, sinarşinin müj-

decisi olan bu okültist ve aynı zamanda da, alt seviye-
den metallerin sülfürasyonu yoluyla altın ve gümüş üre-
timi için formüller kuran bu alşimist, İbraniceyi ve
Sanskrit dilini mükemmelen biliyordu ve bu sayede Ka-
bala'nın ve Brahmanizm'in kaynağına inmeyi başarabil-
mişti.

1842'de doğan Bröton kökenli Marki Saint-Yves
d'Alveydre Kontes Weller ile evlendi ve böylece Avrupa
yüksek aristokrasisi ile oluşan akrabalık bağları, ona,
Saint-Pétersbourg imparatorluk erkanı ile temaslar
kurmasında kolaylık sağladı. Ve bu ilişkisi de, ona, Çar-
lık kolonisi olan Orta Asya'nın manastırlarının inisiye-
leriyle tanışma imkânı verdi. Öğrenmiş olduklarını, ya-
yımladığı «*Hint Misyonu*» (Mission de l'Inde) adlı ese-
rinde belirtti. Ancak, kendisine ait olmayan sırları ifşa
etmiş olmaktan pişmanlık duyduğundan, kitabının tüm
baskısını imha etti. Ne varki Papus'nün eline ulaşan bir
nüsha bu imha edilişin dışında kalmıştı ve bu nüsha
1910'da ikinci bir baskının yapılmasını sağladı.

b — Agharta ve Jacolliot, Blavatsky, Guénon Misyonu

Saint-Yves d'Alveydre'den sonra, eski Fransa kon-
solosu Louis Jacolliot «*Hint'te Kitab-ı Mukaddes*» (la
Bible dans l'Inde) adlı kitabında Agharta'ya yaklaşımlar
yapmıştır. Daha sonra, bu gizemli merkezden söz
etme sırası, konuyu «*Gizli Doktrin*» (la Doctrine Sec-
rète) ve «*Aşikâr Edilmiş İzis*» (Isis Dévoilée) adlı eser-
lerinde ele alan, Teozofi'nin kurucusu H.P. Blavatsky'ye
geldi. Bir süre sonra, René Guénon «*Dünya'nın Kralı*»
(le Roi du Monde) adlı eserinde Agharta hakkında ge-
niş bilgiler verdi (2).

Ona göre, Gobi'nin ileri uygarlığına binlerce yıl ön-
ce son verdiren [şey], doğal veya sebep olunan bir afet

idi. Bu yüzden, «*Dış Zekâlar'ın Oğulları*» diye adlandırılan (—ki bu adlandırmada muhakkak dünyadışı bir köken görmeye çalışmak şart değildir—) dünyanın bu kısmındaki Spiritüel Üstadlar, Himalayalar altındaki sınırsız bir mağaralar şebekesini kendilerine sığınak edindiler. Onlar az zaman sonra iki gruba ayrıldılar: Dünyaya iştirak etmezlik ve seyretme (temaşa etme) şehri Agharta'ya yerleştirilen «*sağ el yolu*» ile şiddet (zor) şehri Şambala'ya isnat edilen «*sol el yolu*».

c — Agharta ve F. Ossendowski Misyonu

Bununla birlikte, Agharta hakkında en eksiksiz ve en şaşırtıcı enformasyonlar Ferdinand Ossendowski'den gelmiştir. Amiral Kolçak Hükûmeti'nin eski bakanı olan ve bolşevik devrimine karşı koymaya teşebbüs eden bu Polonyalı, Kızıl Ordu karşısında, Moğolistan ve Çin'in bir bölümünden geçerek kaçmak zorunda kaldı. Serüvenlerle dolu yolculuğu sırasında, bir süre, dolaysız olarak aldığı enformasyonları toplamış olduğu manastırlarda kaldı, ki bu enformasyonları 1924'te «*Hayvanlar, İnsanlar ve Tanrılar*» (Bêtes, Hommes et Dieux) adlı kitabında açıklamıştır (3).

Ferdinand Ossendowski'ye anlatıldığına göre, altı bin yıldan fazla bir zaman önce, kutsal bir kişi tüm kabilesiyle birlikte, uçsuz bucaksız bir mağarada kayboldu ve orada bir yeraltı krallığı kurdu: Eski kayıp bilime sahip olan Agharti. Bu krallığın başında tüm tabiat kuvvetlerini bilen, bütün insanların ruhlarını ve mukadderatın büyük kitabını okuyan Dünya'nın Kralı bulunur. Görünmez olan Dünya'nın Kralı, emirlerini icraya hazır sekiz yüz milyon kişiye hükmetmektedir.

Bir gün Lama Turgut, Ossendowski'ye şunları söylediler:

«*Agharti'nin merkezi, büyük rahip ve bilginlerin*

kaldığı şehirlerle çevrilidir. Agharti'nin merkezi, manastır ve mabetlerle kaplı bir dağın tepesinde olan Dalay Lama'nın sarayı Potala'nın bulunduğu Lhasa'yı hatırlatır. Dünya'nın Kralı'nın tahtı, insan biçiminde [yani insan bedenine] enkarne olmuş iki milyon tanrı ile çevrilidir (4). Bunlar Ermiş Panditalar'dır. [Dünya'nın Kralı'nın bulunduğu] sarayın kendisi ise, Yer'in, Cehennem'in ve Göğün görünür ve görünmez tüm kudretlerine sahip olan ve de insanların ölüm ve dirimleri için her şeyi yapabilmeye muktedir olan Gorolar'ın saraylarıyla çevrilidir. Şayet bizim çılgın beşeriyetimiz onlara karşı savaşacak olsaydı, onlar gezegenimizin yüzeyini hallaç pamuğu gibi atıp çöle çevirebilirlerdi.»

d — Agharta ve 'Gizli Dokuzlar' İlintisi

Bu veçhe altında, Agharta lejandı, Meçhul Dokuzlar (Gizli Dokuzlar) tradisyonuna bağlanır ki, onların varlığını Louis Pauwels ve Jacques Bergier, «*Majisyenlerin Sabahı*» (Matin des magiciens) adlı eserlerinde Fransız okuyucularına açıklamışlardır. Bu tradisyon, İ.Ö. 273'te hükümdarlık yapan ve Hint'te Budizmi yaygınlaştırmış olan İmparator Asoka'ya bağlanır. Asoka, kıtayı harabeye çeviren bir sürü savaştan sonra, insanlara bilimin kötüye kullanılmasını yasakladı. Kendilerine tüm mevcut bilim yolları gizlerini açıklamış olduğu dokuz bilgeyi yanına aldı.

Pauwels ve Bergier şöyle yazıyorlar:

«İki bin yıldan çok bir süre boyunca birikmiş tecrübeler, çalışmalar ve dökümanlardan yararlanan dokuz insanın muktedir olduğu [müthiş] sırlar kudretini bir düşünün! Bu insanların amacı neydi? Yıkım vasıtalarını kâfirlerin ellerine bırakmamak ve insanlık için faydalı araştırmalar sürdürmek idi. Bu insanlar uzak geçmişten gelen teknik sırları muhafaza etmek için —kendi üyelerini kendileri seçmek suretiyle— kendilerini yenileyeceklerdir.»

e — Agharta ve Potala'nın Altındaki Siteler

Bundan başka, Agharta yeraltı sitesi gizemi ile Lobsang Rampa'nın ifşaatları arasında da bazı yaklaşımlar görülebilir. Lama Lobsang Rampa, «Üçüncü Göz» (Le Troisième Oeil) adlı eserinde, inisiyasyonun son aşamasına ulaşmış olduktan sonra, üç metafizikçi Büyük Lama kılavuzluğu ile Lhasa'nın, toprağın derinliklerinde yer alan bir mahzenine (crypte) ⁽⁵⁾ indirildiğini anlatmaktadır ⁽⁶⁾.

f — Agharta ve Kut Humi Lal Singh-Kwang Misyonu

İkinci Dünya Savaşı ertesinde, Kut Humi Lal Singh-Kwang Hsih adındaki yüksek dereceden bir inisiyenin «İnisiyasyon ve Bilim» (Initiation et Science) adlı okültist yayında, Agharta konusunda ifşaatlar yaptığı zamana dek Agharta'dan pek söz edilmemekteydi. Kut Humi, yeraltı sitesi hakkında daha önce tüm söylenmiş olanları hatırlatmakla yetinerek, yeni veriler getirmiyor idiyse de, gizli topluluk veçhesi üzerinde duruyordu. Kut Humi'nin dediğine bakılırsa, bireysel bir inisiyasyon sözkonusuydu; ki bu görüşüyle, '[ancak] uzun bir çile çekişin, bireysel bir inisiyasyonun nihayetinde inisiye olunduğu' fikrinde olan René Guénon'un görüşüne katılmış olmaktadır.

Sözü, Kut Humi'ye bırakıyoruz:

«Agharta'ya katılmaz, oraya üye olunmaz ve bil-hassa oraya atanılmaz veya oraya [görev yapmak üzere] seçilmez. Spiritüel tam yetki sadece ve sadece Aghartalı'ya aittir ki, bu yetkili duruma gelinmesi ise [göreve] ilâhi atanış yoluyla olur. [Göreve bu ilâhi atanışın] gerçekleşme ve uygulama vetiresi ezoterik inisiyasyondur. Zira, insanı en mükemmel ve transandantal anlamda değiştirmek ve sağlığa kavuşturmak, ancak spiritüel bilimle mümkündür. Aghartalı'nın durumu, en iyi bir şekilde, Himalayalar'ın Yogini'nin, Tien Ti Huan'ın ya

da ilk İbraniler'in 'Kozmik İnsanı'nın en derin belirleyici vasfıyla belirtilebilir. Hakiki Aghartalılar kendilerini birbirlerinde bulmuşlardır ve onlar, tüm dünyada bilincin gelişmesi ve kendilerinin çoktan ulaşmış oldukları spiritüel birliğin gerçekleşmesini kolaylaştırmak için beşeriyetin sağlığa kavuşturulması işlemine katkıda bulunmaya her an hazırdırlar.

«Agharta, daima, kalabalık ya da medenî merkezlerden, tedirgin edici densizliklerden ve genel kalabalıktan uzak bölgelerde, Kurul ya da 'Durultay' halinde zaman zaman toplanır. Onların kararları daima oybirliğiyle alınır ve onların bu kararları, bu kozmik topluluğun majik kudreti ve yüksek bilgeliğinden dolayı, doğrudan doğruya uygulanan kararlardır; ki bu kozmik topluluğun psişik, astral ve spiritüel güçleri, özellikle bir sebep hizmetinde kullanıldıkları [yani bir amaç üzere uygulanmaya başlandıkları] zaman maddî [etkileme] imkânları sınırsız gibi olur ve [güçler, o zaman] en müthiş [durumlarına ulaşmış] olurlar.»

Agharta hakkında ne kadar aydınlatıcı bilgi vermiş olursa olsun, yine de, Kut Humi, Agharta'nın tüm sırlarını açıklamış olmaktan uzaktır, kuşkusuz. Sır, Tibet'in lama manastırlarında mahfuz kutsal arşivlerin içindedir; ki onların sadece çok küçük bir kısmı dışarıya yansıtılmıştır. Tibet'in Çin'e ilhakından beri, bu kutsal kitaplar (—elde edilmesi imkânsız değilse de—) erişilemez olmuşlardır.

Agharta ile 'Meçhul Dokuzlar' ('Gizli Dokuzlar') arasında ne gibi münasebetler vardır? Aghartalılar, kimlerinin dediği gibi gerçekten, Atlantis ya da onun gibi kayıp bir uygarlığın sırlarının vârisleri miydiler? Aryen ideolojileri nazi şeflerini bir hayli etkilemiş olan Thulé grubu üyeleri ile Aghartalılar arasında ne gibi bir ilişki vardır? Bugünkü bilgilerle cevapsız kalan bir yığın soru...

2. BÖLÜM

AGARTHA VE OKÜLT BİLGİLER

«Bogdolar, yani kutsal kişiler, bize birkaç kez, Yeraltı Krallığı'nın gizeminin, Shensi'nin 7 Piramidi'nin açıldığı zaman çözüleceğini söylemişlerdi. Mısır'daki piramitleri duymuştuk ama, Asya'daki Piramitler ise daha başka bir şeydi. Bu piramitler, Shensi eyaletinin başkenti Sian-fu'nun batısında yer alıyordu.»

R. C. Anderson

Raymond Bernard, *«Tuhaflık ile Karşılaşmalar»* (Rencontres avec l'insolite) adlı kitabında şunları söylemektedir:

«Dünya'nın Okült Yönetimi'nin varlığını, tradisyonlar, her zaman için doğrulamışlardır. Bu Yönetim'e çağlar boyunca pek çok ad verilmiş ve ikâmet yeri olarak da bir çok değişik mekân gösterilmiştir.

«Ancak, açıkça beyan ediyorum ki, otuz yıl kadar bir zamandır artık bu atfetmelerin [yani isim, mekân, vb.] hiçbirisi geçerli değildir. Ayrıca, [Dünya'nın Okült Yönetimi] artık Gobi Çölü'nde bulunmamaktadır. Modern dünyanın şartları her bakımdan gözönünde bulundurulmuştur. Ve yavaş bir gelişme içinde —yeni şartlara sürekli bir uyarlama yoluyla— bu hep böyle olmuştur.»

Raymond Bernard'a göre, Saint-Yves'in, *«Hint Misyonu»* (Mission de l'Inde) adlı eserinde, Dünya'nın Kralı'nın krallığı olan ve o zamana dek işitilmemiş olan Agarthâ yeraltı krallığının varlığını açıkladığı dönemden bu yana birçok şey son derece değişmişti:

«... Saint-Yves d'Alveydre, eserini yazdığı zamanki Agarthâ'nın durumu ile Agarthâ'nın şu anki yapısı ve

faaliyetlerine ilişkin, Agartha'nın üzerindeki perdenin sadece bir köşesini kaldırdı. Aynı şekilde, diğer emin kaynaklardan, bu Dünya'nın Okült Yönetimi'nin mekânının bu dönemde Gobi Çölü'nde bulunduğu öğreniliyordu.»

Son yüzyılın Alman mistiği Anne-Catherine Emmerich, vizyonlarından birinde, Orta Asya'da, Peygamberler Dağı adını verdiği Dünya'nın Kralı'nın erişilmez mekânını görmüştü.

Saint-Yves d'Alveydre'e göre, esrarengiz Agartha Krallığı'nın, Sanskrit dilinde «*Tanrı'nın Zihni'nde ruhların dayanağı* (desteği)» anlamına gelen Brahâtma ya da Brahmâtmâ adında bir hükümdarı vardır. Marki Saint-Yves d'Alveydre, Dünya'nın Kralı'ndan şahsen bir mektup aldığını da açıklamıştır.

Saint-Yves'e göre, Dünya'nın Kralı'nın iki yardımcısı bulunuyordu: Biri «*Evrensel Can temsilcisi*», diğeri «*Kozmos'un tüm maddi organizasyonunun timsali*» idi.

Saint-Yves d'Alveydre'in tanıklığına, Moğolistan'da Ferdinand Ossendowski'nin tanıklığına ve diğer tanıklıklara göre, bu esrarengiz Dünya'nın Kralı gerçekliği kesin bir hakikattir.

Ossendowski'ye ve tuhaf serüvenci Trebitsch-Lincoln'a göre, Dünya'nın Kralı Tanrısal niteliğe sahip bir insan olup, beşeriyetin mukadderatının eksiksizce yerine gelmesini gözetmekteydi.

Trebitsch-Lincoln, 1937 Ekimi'nde yayımlanan bir broşürde şu açıklamayı yapmaktan çekinmiyordu:

«*Tibet'te yaşamakta olan Dünya'nın Kralı, yakında siz kokuşmuş Batılılar'a karşı varlığı henüz sizin için meçhul olan kudret ve kuvvetlerini harekete geçirecektir ve onlara karşı çaresiz olacaksınız.*»

René Guénon'un, «*Dünya'nın Kralı*» (Le Roi du Monde) adlı eserinde [Dünya'nın Kralı ile ilgili] birçok

şeyi daha ayrıntılı bir şekilde gördüğü bir gerçektir.

Bolşevik devriminden sonra Sibirya'yı —orada maden araştırması yapmaktaydı— terk eden Polonyalı jeolog Ferdinand Ossendowski, çok yüksek mevkiiden bir Moğol lamanın ağzından, Saint-Yves d'Alveydre'in açıklamalarını tamamen doğrulamakta olan ifşaatlar elde etti.

[F. Ossendowski'nin tasvir ettiği] Dünya'nın Kralı, Ossendowski'nin «*Hayvanlar, İnsanlar ve Tanrılar*» (Bêtes, Hommes et Dieux) adlı kitabında yazmış olduğu gibi, beşeriyetin okült idaresi ile temas halinde idi.

[Beşeriyet içindeki] çatışmalar, kanlı çarpışmalar manzarası her ne kadar karşıt fikirlerin mevcudiyetinin bir sonucu gibi gözüküyorsa da; tarihin yönlenişi ve oluşumu, metodlu üstün bir plânın yansıması mıydı?

Agartha hükümdarı olan ünlü «Dünya'nın Kralı» kavramına gelince, dünyanın gizli mukadderatının efendisi bir mit veya bir doğaüstü varlık olmayıp, tamamıyla et ve kemikten bir şahıs sözkonusudur.

Dünya'nın Kralı'nın birçok defa —Orta Asya'da, Hint'te ve Tayland'da— ortaya çıktığını belirten bir sürü kesin tanıklık mevcuttur. Dünya'nın Kralı, bu görünmelerde, beyaz bir fil ya da lekesiz bir atın üstünde idi ve üzerinde kuzu olan altın elma sembolik motifli asası ile halkı takdis ediyordu.

Hatta, bu görünmelerden biri 1938'de, İngiltere kralı VI. George'un Hint İmparatoru olarak yapılan taç giyme töreninde, Delhi'de yer alacaktı: Dünya'nın Kralı, Hint hükümdarları (racalar ve Maharacalar) kortejine şahsen katılmış, —ki bu Hint hükümdarları Britanyalı efendilerine bağlılık yemini etmek için gelmişlerdi— fakat boyuneğme seremonilerinden hiç birine katılmamıştı (?).

Büyük Fransız bayan seyyah Simone de Villermont

orada bulunuyordu ve olayın tanığı olarak, bunu, 1957'-de Paris'te «Natya İnisiyatik Merkezi» adına verilen bir konferansta açıklamıştı.

Kendisinin Kont Saint-Germain olduğunu ileri süren ve adı 1972'de altına dönüşüm hususunda Paris günlüğüne konu olan Richard Chanfrey, —ki bu dönüşüm kendi gayretiyle O.R.T.F.'nin (Organisation de Radio et Télévision Française) kameraları önünde yapılmıştı— Agartha'yı (—daha önce Saint-Yves d'Alveydre'in yapmış olduğu gibi—) yerin derinliklerine yerleştiriyordu.

Pascal Seuran'a şu açıklamaları yapmıştır:

«Agartha der, Saint-Germain, yeraltı dünyasıdır; zira yer oyuktur. Büyük Efendiler için, Agartha, Hermes'in 22 arkani (8) ve kutsal alfabenin 22 harfi arasında mistik Sıfır'ı temsil eder. Mistik Sıfır, bulunmazdır, o herşey ya da hiçbir şeydir: Her uyumsal (armonik) ünite onsuz hiçbir şeydir.

«Agartha'nın ilk sahanlığı yerin 2400 m. altındadır. [Sahanlığın giriş] açıklığı, insanlardan başka, hayvanların ve aynı zamanda Yer üstündeki çeşitli üslerden gelen aygıtların da geçebileceği büyüklüktedir. Volkanik menşeli doğal kanallar Yer'in kalbine inmektedir.

«Agartha'nın ilk salonu 800 m. uzunluğunda, 420 m. genişliğinde ve 110 m. yüksekliğindedir. Bu, [içi] oyuk bir piramittir.

«Bu salondan, kanallar yeraltı âlemine doğru dalıp giderlerse de, Agartha sakinlerinin birçoğu oralara asla gitmezler. Oralarda yaşayamazlar, zira oradaki atmosfer onlar için yapılmamıştır. Orada müthiş bir sıcaklık hüküm sürer. Yer'in merkezindekilere gelince, onlar, Saint-Germain gibi, Atlantlar'ın 'doğru yol'unu izleyen inisiyelerdir.

«Çoğu oradan çıkmazlar. Bunu yapabilme yetkisin-

de olan nadir kişiler ise, yolculuklarını, şartlandırılmış (conditionné) uçandairelerle yaparlar ki, bu uçandaireler onların yolculuk boyunca yersel atmosfere dayanmalarını sağlar. Üs'e ulaştıklarında, dünyaya intibak edebilir ve görünüşte tüm insanlar gibi yaşayabilirler (9).»

Richard Chanfrey, muhtelif (ve bilhassa Chartres'daki) katedrallerin labirent yollarında bulunan olağanüstü sihirli sırrı şöyle açıklıyor:

«Bütün mesaj veren katedrallerde labirent mevcuttur. Labirent ruhun ve yaşamın 'zikzaklarını' temsil eder. Dairesel olarak değil, doğru hat olarak düşünülmelidir.

«Eğer o bir kâğıt üzerine açılıp sergilenebilse ve düz çizgiler halinde resmedilerek gösterilebilseydi, tam olarak titreşim dalgasının grafiğini temsil ederdi.

«Bu hat, antigravitasyonu ve antimaddeyi açıklayacaktı. Kuşkusuz, katedrallerde [bunun] daireden başka bir şekil olması mümkün değildir.

«Labirentin verdiği [anahtar], ağırlıksızlığın anahtarıdır. Labirent, onu sadece açıldığı zaman verir. Onun nasıl açıldığını inisiyeler —ki onlardan biri de benim— haricinde kimse bilmez ve asla bilmeyecektir de.

«Eğer labirent, doğru hat haline konabilseydi, o zaman Altın Çağ olurdu.»

G. H. Williamson'a göre, Dünya'nın Kralı tufandan öncekilerin hayatta olan sonuncusu olmalıydı:

«(...) And Dağları'nın bu sitesinde Büyük Efendi yaşamaktadır. O, gezegenimizde devlerin dolaştıkları devirlerde yeryüzünde yaşayan o eski büyük insanlardan hayatta kalmış biridir. 144 kişi onun yönetiminde çalışmaktadır ve onlardan bazıları, bir zamanlar bu dünyanın 'büyükleri' oldular.»

Bu gizemli Agarthâ, Yer'in derinliklerinde oldukça uzaklara yayılmalıydı. Peki, Agarthâ adı nereden geliyordu. Sanskrit dilinde agarthâ sıfatı «*ele geçirilemez*» ya da «*ulaşılmaz*» anlamına gelir, fakat agarthâ kelimesi aynı zamanda, argâ «*uzun gemi*» kelimesinden türetilen «*(geminin) yeraltı gövdesi*» anlamını da vermektedir. Bazı ezoteristler en azından böyle gözüpekçe bir etimoloji verirler.

Agarthâ'ya çıkan başlıca beş girişin var olduğu söylenir ⁽¹⁰⁾: Himalayalar'da; Gobi Çölü'nde, ki bu giriş gizli krallığın kendi başkenti Shamballah'a çıkar; Mont-Saint-Michel'de; (Bretagne'daki) Brocéliande Ormanı görünümünde, Néant Pertuis'de; Gize Sfenksi'nin ayakları arasında.

Saint-Yves d'Alveydre, geçen yüzyılın sonunda Agarthâ'nın varlığını ifşa ettiği «*Hint Misyonu*» adlı kitabını kaleme aldığı sırada Fransa Cumhurbaşkanı'na, İngiltere Kraliçesi'ne ve Rus Çarı'na dünya işlerinin okült denetimini konu alan mektuplar göndermişti. Belirtmek gerekir ki, Saint-Yves d'Alveydre Asya'nın gelecekteki uyanışına dair —mükemmelen gerçekleşmiş olan— bir kehanet yapmıştı:

«*Eğer İngiltere, bu yüzyılın sonunun kesinlikle göreceği bağımsızlık patlamasını önlemek ve bunu [tatlılıkla] gidermek için gereken çareleri akıllıklıkla, bilgelikle ve insanlıkla [yani iyilikle] aramazsa; Rusların, Asya'nın özgürleşmesinin müthiş yardımcıları olma durumuna ister istemez sürüklenmiş olacakları, görmezlikten gelinemez.*»

Ve şu uyarıyı ekliyordu:

«*Gelecek 50 yılda, Asya'nın, kadim Keltik sentez zihniyetinde yeniden canlandığını göreceksiniz. Tüm ihtiraslarınızdan akıllıca kurtulduğunuzu ve kendinizin, sakınarak, yine kendiniz tarafından kurtarılacağını gö-*

receksiniz. Fakat, eğer Nemrut düzenine göre genel yönetim sisteminde direterek, hâlâ kendinizi karşılıklı olarak parçalamaya devam eder ve kulaklarınızı Hıristiyanlık vaitinin ahenkli çağrılarına kapatmış olursanız; kulaklarınızı son yargının, [sesi] gökgürültüsünü andıran borularına ister istemez açmak zorunda kalacaksınız. Sizin kendi askerî eğitmenlerinizin kılavuzluğuyla başta Çin ve İslamiyet olmak üzere Asya elde silah. Tanrı'nın egemenliği yasasına uyuş kapsamı içinde olarak, orayı bozmanıza engel olacak ve geri püskürtülmüş olacağınız, Hz. Musa'nın ve Hz. İsa'nın sosyal vaitinin altını imzalamak zorunda kalacaksınız.»

Agartha'yı yarım milyara yakın bir nüfusla iskân edilmiş olarak tasvir etmekte tereddüt etmeyen Saint-Yves d'Alveydre, aynı eserde şunları söylüyordu:

«Agartha nerededir? Bulunduğu muayyen yer neresidir? Oraya gitmek için hangi yoldan, hangi halkların arasından yürümek gerekir? Bana bu soruyu sormaktan geri kalmayacak olan diplomatlara ve harp adamlarına [yani askerî yetkililere], sinarşik anlaşma yapılmadıkça veya en azından imzalanmadıkça cevap vermem daha uygun düşer. Fakat biliyorum ki, tüm Asya içinde karşılıklı rekabetlerinde bazı güçler sürtüşmekte. Her ne kadar umut etmiyorsak da, biliyorum ki, muhtemel bir çarpışma sırasında orduları ya bizzat bu kutsal bölgeden ya da çok yakınından geçecek. Agartha için olduğu gibi, bu Avrupalı halklara dostluk uğruna başladığım işsaatı sürdürmekten korkmuyorum.»

Esrarlı Rahip Jean, Dünya'nın Kralı'ndan başkası olamazdı; ki Ortaçağda Batı birçok defa onunla ilişki kurmaya teşebbüs etmişti. Frida Wion «Meçhul Krallık» (Le Royaume Inconnu) adlı kitabında, Rahip Jean'ı şu şekilde tasvir ediyor:

«Başı en nadide taşlarla parıldamakta olan altından

bir taçla süslü olarak, soyluluk ifadesi taşıyan çehresiyle ve üzerinde erguvan kırmızısı ipek ve nadir kürklerden giysilerle, beyaz bir at üzerinde görkemle giden, sağ elinde zümrüitten yapılma bir asa tutan, [bir] hacın ve rahipler sınıfının önünde giderek ilerleyen, kral-majlar'ın soyundan ve kutsal yeri [yani Arz-ı Mukaddes'i] fethetmelerinde Haçlılar'a yardım etmek için gizemli bir girişten geçerek dünyanın derinliklerinden gelen bir kral.

«Bu Kral, rahiptir. O, Hz. Süleyman'dan daha güçlüdür; orduları sayısız ve yenilmezdir, krallığı sınırsız ve zenginliği dillere destandır.

«Bu [tasvir], varlığı o devrin az zaman öncelerine dek herkes için meçhul kalan ve henüz yeni açıklanmış olan Rahip Jean'ı, Avrupa'da ortaçağın XII. yüzyıl halkının, perisel görünüm etkisi altında gözünde tasarlayışdır.»

Kesin olarak doğru olan husus şu ki, Ortaçağda Papa III. Alexandre bir gün Türkistan'dan (Orta Asya) gelen ve esrarengiz bir kişi olan Rahip Jean imzasını taşıyan bir mektup aldı. Mektupta Rahip Jean şöyle tanımlanıyordu: *Dünya'nın tüm krallarının fevkinde olan en güçlü kral.*

Saint-Yves d'Alveydre, bize, Agartha'da kullanılmakta olan ve Vattain ya da Vatannan alfabesi ile yazılan bir kutsal yazının varlığını açıklamaktadır. Saint Yves Agartha'daki, tufandan önceki uygarlıkların tüm eski gizli kitaplarını gruplandıran fantastik kütüphanelerin varlığını da açıklamaktadır:

«Geçmiş devrelerin kütüphaneleri, kadim Avustralya kıtasının batmış olduğu denizlerin altına kadar ve tufan öncesi eski Amerika'nın yeraltı yapılarına kadar uzanmış bulunmaktadır.»

Dokunulamaz saklama yerlerinde ise, geçmişin tüm keşifleri ve tüm teknik buluşları kaydedilmiş olduğu

gibi, geleceğinkilerin de —daha ortaya çıkmadan önce— kaydedili olduğu belirtilmektedir.

Öte yandan, Agartha'ya ilişkin tradisyonlarda, lejandların ve büyüleyici mitlerin belirli bir çoğunluğunda; tüm afetlerden uzak olan hatta zaman akımının yıpratıcı etkisine dahi maruz bulunmayan dünyasal bir merkezî bölgenin, [beşeriyetin] algı alanına girmeyen dünyasal bir yüce inisiyatik merkezin ve majik etkilemesi olan bir yeraltı âleminin sözünün edilmesine rastlamak tamamiyle manidardır. Bununla birlikte Agartha ile ilgili bu mit ve tradisyonların içinde, aşırı bir sembolizme dayalı salt sembolik ve masalsi olanları da var mıdır?

Bu konuda en ayrıntılı görüş René Guénon'a aittir. René Guénon *Dünya'nın Kralı* adlı eserinde, konuya ilişkin olarak şunları yazıyor:

«... Gerçekten, Amerika'da olduğu gibi Orta Asya'da da ve belki daha başka yerlerde, kendilerini asırlardan beri ayakta tutabilmiş olan inisiyatik merkezlerin bulunduğu mağara ve yeraltı galerileri mevcuttur. Fakat bu olgunun dışında, bu konuda tüm anlatılanlarda farkedilmesi pek güç olmayan bir parça sembolizm de mevcuttur.» Ve Guénon, açıklamasına devam ederek, bu türlü mit ve tradisyonların çoğunda, bu inisiyatik merkezlerin kaldığı yeraltı barınaklarının mevcut olduğu bölgeler belirtilirken, ister istemez, [beşeriyet tarafından, belli bir oranda dejenerasyona uğratılmış veya ortaya çıkarılmış bir] sembolizmle karşılaşacağımızı belirtmektedir.

Raymond Bernard ise, «*Tuhaflik ile Karşılaşmalar*» (Rencontres avec l'insolite) adlı kitabında, (ince tül-den) bir sarık taşıyan bir Doğulu olarak tasvir ettiği, et ve kemikten bir şahıs tarafından ona yapılan ifşaları anlatmaktadır ki, bu şahıs kendisini *Maha* ⁽¹¹⁾

adıyla ve tüm dünya işlerini denetleyen Yüksek Meclis'in (Haut Conseil) lideri olarak takdim eder. Bu esrarengiz Maha, Agarthâ konusunda şunları açıklamaktaydı:

«Agarthâ'yı sadece duymuş olabilirsiniz, fakat bu isim artık kendisine uygun değildir. Hakiki ve kesin isim sadece çok az sayıda kişi tarafından bilinmekte olacaktır ve ismin açığa vurulmasına da gerek yoktur. Bu isim A...'dır. Dünyanın okült yönetimi!... [Bu] ne kadar da uygun olmayan bir ifade! Bununla birlikte, Yüksek Meclis'i ve onu oluşturan 12'leri ne kadar da iyi belirtmektedir! Tüm devirlerde işlenilmiş olan hata, Yüksek Meclis'in üyelerinin ebediliğine inanmak olmuştur. Yüksek Meclis ebedidir, fakat onun üyeleri siz ve ben gibi ölümlüdürler. Onları [diğer insanlardan] sadece bilgileri ayırmaktadır, onların bilgileri ve bu dünyanın geleceğini olağanüstü görüş ve kapsayışları! Bir üye öldüğü zaman, onun yerine geçmesi için 'seçilmiş' olan kişi derhal onun yerini alır ve üç ay esnasında, selefinin bıraktığı 'bilgi' ve 'tecrübe'ye alışır. Yüksek Meclis'in toplanmış üyeleriyle de ilk defa olarak ilişki kurar. Böylece, sürekli bir intikal vardır.»

O halde bu Yüksek Meclis nasıldı ve kesin olarak hangi kudretlere sahipti?

«Yüksek Meclis, bu dünyanın, evriminde ulaşacağı en son noktayı bilmektedir. Yüksek Meclis [bu dünya evrimindeki] aşamaları da bilmektedir. İnisiye halkalarında bulunan kimileri, bu konuda [yani dünya evrim aşamaları hakkında] bazı şeyler bilmektedirler; örneğin: Balık Burcu ya da Kova Burcu çağları gibi. Fakat, bu konuda, Yüksek Meclis'in dışında hiç kimsenin asla bilemeyeceği bilgiler de vardır. Yüksek Meclis'in esas işlevi? Yüksek Meclis'in esas işlevi, her aşamanın, istenen zamanda gerçekleştirilmiş olmasıyla ve duruma gö-

re hızlandırılma ya da geciktirilmesiyle meşgul olmaktadır (...). Yüksek Meclis, doğal olarak, olaylara etki etme vasıtalarına sahiptir. Beşeriyetin hatasından ve beşeriyetin yeni şartlara aykırı düşmeksizin intibak etmekte güçlük çekme kusurundan dolayı [ortaya çıkan] beklenmedik ve mukadder olguları, Yüksek Meclis öteden görür.

«Yüksek Meclis, kendisinden daha yükseğin —Görünmeyen Muktedirler'in ya da daha iyi bir deyişle daha yüksek bir hiyerarşinin varlıklarının— kollarıdır. Evren öyle bir ünitedir ki, her şey ve her varlık onun [zincir] baklarıdır. Yüksek Meclis'in üyeleri yılda dört defa, sabit dönemlerde, kurul halinde toplanırlar. Bununla birlikte onlardan biri, bütün yıl boyunca, istediği an diğerleriyle temas kurabilir.»

Şu halde, et ve kemikten yapıma insanlardan oluşan bu Yüksek Meclis, spiralin ard arda gelen devreleri arasından beşeriyetin birlikte evrimi için —tesadüfi engeller, karışıklıklar, çatışmalar hesaba katılmış olarak— bütünüyle değişmez (kesin) bir plânın dünyamızda mukadder gerçekleştirilmesiyle meşgul olacaklardı.

Maha'nın ifşalarını izlemeye devam ediyoruz:

«Politika insanların işidir. Politika, tasarılarımıza kimi kez hizmet ediyorsa da, her zaman değil. Biz onu tüm dünyada yakından izler ve ondan sonuçlarımızı çıkarırız, hepsi bu. Kuşkusuz, politika her ne kadar dünya evrimini güçleştiriyorsa da, biz politikayla hiçbir ilgisi olmayan vasıtalarla [duruma] müdahale etmekteyiz. Bu vasıtalar, her durumda [politika ve benzeri vasıtalar] daha etkilidirler.

Yüksek Meclis'in üstünde —Maha'ya göre— tüm bir öte-âlemsel kozmik hiyerarşi vardı:

«Yüksek Meclis A..., kozmik hiyerarşik bütünlük [zincirinin] görünür birinci baklası olarak ve tüm uzun sürecin önceden tesbit edilen farklı devreleri boyunca, beşeriyetin organize edilmiş toplum olması için beşeri-

yetin ahenkli gelişimiyle meşgul olmak misyonuna sahip olarak [zincirin] temel baklasıdır. Bu devrelerin sayısı 12'dir, onlar Zodyak Burçları tarafından sembolize edilirler ve yaklaşık 24.000 yılı kaplarlar. [12 devrelik periyodun bitiminden] sonra kollektif ve ferdî yargı ve 12 devrenin yeni bir devrî aşaması için hareket ediş gelir.»

Dünya, er geç, mukadder devreleri izlemekte, izleyecek ve izlemek zorundaydı. Maha, Yüksek Meclis'in işlevlerine ilişkin olan açıklamasına şöyle devam ediyor:

«Onlar [yani Yüksek Meclis'in 12 üyesi], halkların meczetme kapasitesi oranında, uygarlığın dinsel, bilimsel, sanatsal ve felsefî tekâmülüne hizmet etmesi gereken [şeyleri] analiz eder, ölçüp biçer, dozunu ayarlar ve süzerler.»

Yeniden Dünya'nın Kralı konusuna dönüyoruz.

Saint-Yves d'Alveydre, Cumhurbaşkanı, Agarthanın yöneticileriyle ilişki kurmasını önermekte tereddüt etmiyordu:

«[Cumhurbaşkanı, görüşmek için] eğer beni çağırtmak konusunda karar verirse, ülkemin lideri [olduğu] için [her zamanki] prensiplerin dışına çıkarak, [bu daveti] istisnaî bir durum olarak telakki etmem gerekir ve ona açıklama yapmaktan şeref duyacağımı önceden yayınlıyorum. Koç Burcu Çağı'nın Sinarşik Üniversitesi'nde öğretilen bilim ve sanatları tahkik etmeyi arzu edecek olan bizim yüksek okullarımızın ödül almış kişileri veya profesörlerinin öğretime alınmasını [inisiyasyona kabûl edilmesini] Agartha'dan talep edebilmek için tutulacak yolu Cumhurbaşkanı'na yalnızken şifahen söyleyeceğim.»

Gobi Çölü'nün sırlarına gelince, bu konu (gizemli Gobi Çölü konusu) hiç de salt hayal ürünü değildir. Profesör Rameau de Saint-Sauveur, Club Marylen kayıtlarında şu hususa dikkat çekiyordu:

«Gobi ölü, vaktiyle kapalı bir denizken, onlar [Baavi Planetinden gelen uzaylılar] tarafından 'Ak Ada' ya da daha doğru olarak 'Yabancı Denizin Ak Adası' ismi konulan muhteşem bir adaya sahipti. Burası [uzaylıların] önemli bir iniş noktası oldu. Buradan ağımıza Atis tepesi kalmıştır: Moğolistan'da, Güney Altay dağ kollarında, Lob-Nor Gölü'nün 600 km. kuzeydoğusunda (45° paralelinin 130 km. üstünde). Orada önemli bir yeraltı [galeriler] şebekesi mevcuttur. Çin ve Sovyetler Birliğı bunu biliyorlardı (...). Kimileri orayı Agartha'nın gizli bir girişı olarak düşündü.»

Kuşkusuz, tufandan önceki uzak medeniyetlerin tüm mirasını bize birdenbire açıklayacak olan çok büyük arkeolojik keşiflerin eşığindeyiz.

Bu açıdan, Amerikalı meşhur medyom Edgar Cayce şunları haber vermişti: Gelecekte, Sfenks'in ayaklarından birine uzak olmayan bir yerde, «küçük piramide yerleştirilmiş ve eski Mısır ile batık kıta Atlantis hakkında çok değerli anıları içeren arşivlerle dolu bir mezarın» keşfi yer alacaktı.

Frida Wion, «Meçhul Krallık» (Le Royaume Inconnu) adlı eserinde şunları beyan etmekten çekinmiyordu:

«Öyle görünüyor ki, [başkan] yardımcısıyla çevrili ve beşeriyetin seçkin tabakasının hizmet ettiğı, bir insan bedeni içerisinde öğrenecek hiç bir şeyi olmayan ve dünya ile dünyanın sakinlerinin evrimini sevk ve idare etme misyonu olan bir gizemli varlığı farketmeye başlıyoruz. Bununla birlikte, onların arasından ve bizim aramızdan [yani beşeriyetimizin içinden] bazı doğruluk gözeticileri, bilisizleri gelecekteki 'Mabed'e girişlerine hazırlamak için atanmış oldular. Başında ezoterik ve inisiyatik merkezler bulunan egzoterik popüler dinler, binlerce yıl boyunca, böylece tesis edilmiş oldular.»

Tradisyonel perspektiflerde, çevresinde fenomenle-

rin, âlemlerin dönüşünün gerçekleştirildiği değişmez sabit yer [sembolizmi] Agarttha'yı somut bir şekilde sembolize etme yollarından biriydi. Bu [sabit yer], çevresinde her şeyin devindiği 'kımıldamaz eksen'i, gizemli merkezi sembolize ediyordu (12).

Saint-Yves d'Alveydre'in açıklamalarını sürdüren Ossendowski'ye göre, Dünya'nın Kralı, Brahitma diye anılıyordu. Yerküremizin [Yüce Prensipten kaynaklanan] yüksek [varlık] tabakaları ile temas ettiği merkezî yerde ikâmet eden Dünya'nın Kralı'na —Agarttha'nın yönetiminde— iki yardımcısı yardım etmekteydi: (Gelecekteki olayları bilen) Mahitma ile (bu olayların sebeplerini sevk ve idare eden) Mahinga.

Yüksek bir inisiyatik merkezin mevcudiyetini varsaymak normal değil midir? Frida Wion şunları yazıyor:

«Bir inisiyatik merkezin konumu değişmez diye bir şey yoktur, politik ve dini gereklere göre, yer değiştirebilir ve hatta bölünebilir (...). Krallığının lideri olan Dünya'nın Kralı da, krallığını, [kendisinin] bulunduğu ve devrin gereksinimlerini en iyi karşılıyor gibi gördüğü yerde kurar. Lejandda bir kutsal coğrafya mevcutsa da, bu [kutsal coğrafya], Merkez'in sadece [yeni] yerleşmesiyle değişir; [çünkü] her 'yer' onun varlığıyla kutsallaşır. O, [varlığıyla bir zamanlar Mısır'ı şereflendirmişti, sonra] Mısır'dan [Çin'e ve] Çin'den İrlanda'ya geçti; İrlanda'dan da Delphes'e geçti. Bugün için nerede bulunuyor? Başka bir gezegen üzerinde midir?».

Anlaşıldığına göre, Agarta'nın Yöneticisi bir insandır; gene anlaşıldığına göre, yüce bir güce ve atomik enerji makinelerinin kullanımını da kapsayan görkemli bilimlere sahiptir. Ayrıca, bilindiği kadarıyla, Kendisini, bizlerin büyük rahmetlerden nasiplenmemize adanmıştır ve istediği zaman dünya yüzündeki savaşları sona erdirme gücüne sahiptir.

3. BÖLÜM

GİZEMLİ RAHİP JEAN KRALLIĞI

Tatarlar arasındaki bir (Yüce) Lama ya da Spiritüel Başkan hakkında muhtemelen gezgin tüccarların iletmiş oldukları orijinal bir enformasyon, Yukarı Asya'da ikâmet eden Prester John'la ilgili bir haberin Avrupa'da ortaya çıkmasına neden olmuş gibidir. Önce Papa, birkaç yıl sonra da Fransa Kralı IX. Louis, Prester John'u aramak için misyoner grupları görevlendirmişler, ancak her ikisi de başarılı olamamıştır. Buna rağmen, bunların rastladıkları küçük Nasturî toplulukları, Doğu'daki bir yerde böyle bir Kişi'nin mevcut olduğu hakkındaki inancı sürdürmede etkili olmuşlardır.

Bulfinch, Thomas.

The Age of Fable, New York, New American Library, 1962.

Ortaçağa ait haritalar, «*Rahip Jean Krallığı*» olarak işaretlenmiş ve Asya'da olan bir esrarengiz ülkeyi gösterirler. Bu ülke coğrafik olarak, Türkistan'dan Tibet'e ve Himalayalar'dan Gobi Çölü'ne kadar yayılmaktadır. Ve yapılan tasvirlerine göre bu ülke, Philostratus tarafından Tyana'lı Apollonyus'un hayatında tasvir edilen Kutsal Hükümdarlık Hiarchas'ın ülkesiyle şaşırtıcı benzerliklere sahiptir.

Ortaçağ'da, hem kral ve aynı zamanda hem de rahip olarak krallığının başında bulunan efsanevi kişi Rahip Jean'dan (Prestre Jehan) ve onun harikalarla dolu ülkesinden, XVI. yüzyıla dek söz edilmiştir. Bu gizemli rahip-kral'ın adından ilk defa 1145'lerde söz edildiği görülmektedir. 1145 yılında Ermeni kilisesinden bir Gabula Piskoposu, Papa III. Eugène'e, Ermenistan ve Pers topraklarının ötesinde hüküm süren, Jean adındaki bir Nasturî prensin varlığını belirtmiştir.

1165 yılına doğru, Hristiyanlığın en nüfuzlu üç lideri, yani Papa III. Alexandre, İmparator Manuel Komnen ve Frédéric Barberousse'un her biri, kendilerine Rahip Jean tarafından gönderilmiş olan, birer uzun mektup aldılar.

Latince yazılmış olan üç mektup da, az çok aynı düşünceleri içermekteydi. Mektubu ulaştıran şahıslar pek bilinmiyorsa da, bu kişilerin Doğu'dan gelmiş oldukları kabul edilir. 1177'de ise, Papa III. Alexandre'ın, Rahip Jean'a ulaşmak üzere bir cevap yazdığı bilinmektedir. Bu diplomatik yazışmaların mektup yığınlarının hâlâ Vatikan arşivlerinde saklı bulunduğu söylenir ve onların çoğu açıklanmamıştır. Bununla birlikte [geçmişte] kopya edilmesine izin verilen İmparator Manuel'in aldığı mektup çoğaltılmıştı; o kadar ki, bilginler bunun yüzden fazla eski manüskri kopyası olduğunu belirtmişlerdi.

Bizans İmparatoru Manuel Komnen'e gönderilen mektupta şu pasajların yer aldığı ileri sürülür:

«Tanrı'nın izni ve Hz. İsa'nın rızası ile rahip olan, krallar kralı, hakimler hakimi Jean; dostu Konstantinopolis Prensi Emmanuel'in huzurunu diliyor ve gelecekte Tanrı'nın ondan [yani Manuel Komnen'den] yardımını esirgemeyeceğini ümit ediyor.

«Manuel, yüceliğimi, üstünlüğümü ve sınırsız kudretimizin hükmetme gücünü idrâk edebilmek istiyorsan, önce bilmen ve en ufak bir kuşkuya yer vermeksizin inanman gerekir ki; Ben, efendilerin efendisi Rahip Jean, nüfuz, zenginlik ve kudrette, gökler altında yaşayan tüm hükümdarlardan üstünüm. Yetmiş iki kral bize vergi verir; görkemimiz üç Hint'te yasayı benimsettirir ve krallığımız, havari Saint-Thomas'ın bedeninin sükûn yerine [yani kabrine] yerleştirildiği uzak Hint sınırına dek uzanır. Aralarından sadece bir kısmı Hı-

ristiyanlar'a ait olan yetmiş iki eyalet bizim denetimimiz altındadır.»

Mektup şöyle devam eder:

«'Rahip' ünvanıma hiç şaşırma, çünkü, Ululuğumu belirtebilmek için 'rahip' [prêtre] isminden [daha uygun ve] daha yaraşır bir isim seçilemez. Hükümdarlığımız'da çok sayıda rahip ve ruhanî ulu kişiler mevcuttur (...). Demek ki Yüceliğimiz'den ötürü, mütevazilikle, en sade [yani şatafatsız] bir isim (rahip-kral) ve işlevle (rahiplik ve krallık) belirtilmeyi arzu etmiş oluyoruz.»

Mektupta, daha sonra Hint'in bazı tabiat harikalarından söz edilir ve ondan sonra, hükümdar sarayı anlatılmaya başlanır:

«(...) Biz yedi kral, masada, her ay sırayla görevli bulunuruz; 62 dük ve 265 kont ise, çeşitli çalışmaların gerçekleştirilmesiyle sorumludurlar. (...) gibi, her gün, sağımızda 12 başrahip ve solumuzda 20 rahip oturmuş bulunur.

«Sarayımız, değerli taşlardan yapılan temellerin üzerinde kurulmuştur. En saf ve yapı harcında kullanılmaya en elverişli altının [çimento gibi] kullanılmasıyla oluşturulmuş olan duvarlarda mücevherat bulunur.

«Tavanlar, en saf safirler ile yer yer topazlardan yapılmıştır. Parmaklıklarımız ise, altın'a takılmış olan en parlak kristallerdendir. Bunlar, 32 aune [40 m.] yükseklikte olup, doğuya açılırlar. Üstünlüğümüz saraya nüfuz ettiği zaman, onlar kendiliğinden açılır ve kapanırlar. Krallığımız, bir yönde, dört aylık yolculuğa denk bir uzaklığa kadar yayılır, diğer yanımızın nereye kadar uzandığını kimse bilmez... (13).»

O uzak ülke, harikalar ile doluydu. Görünmeyen İmparator, Krallığı'nı, saf zümrütlü bir asa ile yöneti-

yordu. Sarayındaki büyüü bir aynanın önünde duran Kral-Rahip Jean, sadece Krallığı'nın eyaletlerindeki değil, fakat komşu ülkelerde de vukubulan herhangi bir şeyi gözlemleyebiliyordu.

Uçan ejderhalar, taşıdıkları insanları süratle uzun mesafelere taşıyorlardı. Bir «*hakikat ilacı*», onu alan kişiyi arındırmakta ve kendi gerçek kişiliğini görmeye zorlamaktaydı. Bu, krallıktaki herhangi bir kişiye «*arınmamış ruhların*» niçin tasallut etmeye cesaret edemediğinin sebebiydi ve böylece başka psikoterapi'ye ihtiyaç duymuyordu kişi.

Muhtemelen, ülkenin en fazla büyüleyici şeyi, *Ebedi Gençlik Pınarı* idi. Değerli insanların, gençleşmek istediklerinde, sadece oruç tutup bu pınardan üç yudum almaları yetiyordu. Hastalıklar ve yaşlılık hemen gideriliyor ve otuz yaşında görünüyorlardı. Rahip Jean'ın kendisinin, yaşamını, 562 yıllık hürmete layık bir yaşa kadar sürdürdüğü ileri sürülür.

«*Kartal taşları*», kişinin vizyon görme gücünü artırmakla kalmayıp, kişi eğer bir yüzük takmışsa onu görünmez bir insan da yapabilir. Büyülü taşlar, herhangi bir şeyi ısıtabilir, dondurabilir ve sekiz kilometrelik bir alanı aydınlatabilir veya çevreyi tamamen karanlığa büründürebilir. Bir büyüü taşın bulunduğu kutsal türbe, içeri sadece erdem sahibi kişilerin girmesine izin veren iki yaşlı kişi tarafından muhafaza edilir. Rahip Jean'ın şehrinde, 30 katlı bir kule yükselir. Rahip Jean'ın krallığında fakir ve zavallı yoktur, adalet yürürlüktedir, ne suç işlenir ve ne de kötü alışkanlık yoktur bu ülkede.

Asya'daki bu kudretli monarşi hakkındaki raporlar, Avrupa'da bir şaşkınlık yaratmıştı. Bu, haçlı seferlerinin zorlu dönemindeydi. Doğu'dan bir müttefik bulmak çok iyi olacaktı. Ayrıca, Hintliler'in bu rahip -

krallığında Kilise ve Devlet birleştirilmişti. Zaten batı din müessesesi de bunu istiyordu.

Her ne kadar Rahip Jean öyküsü bir roman ögesinden yoksun değilse de, yazışmalarda sözü edilen kralların, papaların ve görülmeyen Rahip Jean'ın gerçekliği kuşku götürmez.

Hayret edilecek şekilde, Rahip Jean Krallığı, bin yıl önce Philostratus'un tasvir ettiği *Hiarchas Krallığı* ile pek çok benzerliğe sahiptir. Her iki ülkenin coğrafik karakteristikleri Tibet'i işaret etmektedir. İki krallığın da bilgeleri, görünebilmeyi kontrol edebilir, yapay ışık oluşturabilir ve havada uçabilirlerdi.

Rahip Jean'ın en iyi bilinen mektubundaki bir paragraf, Gobi Çölü olması muhtemel olan, bir kum denizinden bahseder. Amerikalı bilim adamı Manly Hall, bazı doğru sonuçlara vararak şöyle demektedir:

«Dağlardaki büyüklü bir sarayda yaşayan Rahip Jean'ın İmparatorluğu için verilen orijinal bölge, Gobi Çölü sahasıydı. Shambhala veya Dezung olarak isimlendirilen, Üstadlar'ın esrarengiz şehrini Doğu inisiyelerinden sorarsanız, onun Gobi Çölü'nün kalbinde olduğunu söyleyeceklerdir size. Kadim Ana Shamo'nun eski kumunda, dünyanın Görünmeyen Hükûmeti'nin Mabedi bulunmaktadır.»

1931'de, *Die Historische Zeitschrift*'de yazan tarihçi Leonardo Olschiki, Rahip Jean'ın mektubunun, sürekli olarak huzur ve barış içinde olacak bir krallığa nasıl ulaşılabileceğini işaret etmek amacıyla, batı hükümdarına yazılmış bir politik yergi yazısı olduğu fikrini ortaya attı.

Kuşkusuz, Hint, tradisyonel olarak harikalar ülkesiydi. Ve İslâmiyete karşı savaşan Batı Hristiyanlığı Liderleri için, başında Hristiyan bir lider bulunan geniş ve güçlü bir doğu imparatorluğundan daha mü

kemmel bir şey bulunamazdı. Bununla birlikte, üç liderin şu noktayı da düşündükleri görülüyor: Böylesine zengin ve geniş bir ülkeyi, o ülkenin lideriyle yazışmadan önce, niçin hiç işitmemişlerdi. Sonunda, Manuel Komnen ve Frédéric Barberousse cevap vermekte çekimser kaldı; sadece Papa, uzun süre kararsız kaldıktan sonra, bir cevap gönderdi.

27 Eylül 1177'de, Papa III. Alexandre, «*Hintliler'in Ünlü ve Görkemli Kralı*»'na Venedik'ten bir mektup yazdı. Nitekim Catholic Encyclopaedia doğru olarak «*bu mektubun ayrıntılarından çıkan hükme göre, muhakkak ki alıcı, esrarengiz bir şahsiyet değildi*» diyor. Papa mektubunda, apostolik takdis gönderdiği bu, «*Hintliler'in Ünlü ve Yüce Kralı*»'na «*birçok kişilerden, genel raporlardan ve özellikle arkadaşımız ve fizikçi olan ve krallığınızın şerefli ve yüce insanları ile konuşmuş olduğunu söyleyen Üstad Phillip'den mevcudiyetinizi duymuş bulunuyorum.*» diyor.

Doktor Phillip bu mektubu aldı ve Asya'ya hareket etti. Ne yazık ki, Papa'nın elçisinin vazifesinin sonucu asla açıklanmadı. Acaba seyahati sırasında öldü mü, yoksa Rahip Jean'ın krallığında mı kaldı?

Rahip Jean ile Kilise arasındaki yazışma da bu mektupla son bulmuştur.

Rahip Jean, güvenilir tarih kroniklerinde, belki bir başka isimle de görünmektedir. En bilineninki Otto'nunkidir. Otto von Freising, Suriye'de Gabula Piskoposuyla karşılaşmış olduğunu anlatır ki, bu kişi ona Ermenistan ve Pers topraklarının ötesinde, Uzak-Doğu'da egemen olan bir hükümdardan söz etmişti. O, bu hükümdara rex ve sacerdos (rahip ve kral) diyor ve bu kral ile kralla tüm tâbi olanların Nasturî olduğunu, Nasturî değilse bile Hristiyan olduğunu ileri sürüyordu.

Keşiş Alberich'in 1250'lere doğru yazmış olduğu

kroniğinde, Uzak-Doğu'nun «rahip-kral»'ının adı üç defa belirtilmektedir. Birincisi, 1144 olaylarını anlatırken geçer, bu, Otto'nun anlattığıyla aynı hikâyedir. İkincisi 1165 yılına ilişkindir. İmparator Manuel'in, Frédéric'in ve Papa'nın, Rahip Jean'dan mektup aldıklarını bildirilmektedir ki, bu mektuptan bazı pasajlar alıntılanmıştır. Üçüncüsü ise 1170 yılına ilişkindir ki, burada Papa'nın cevabını açıklar ve Phillip'in görevini bildirir. Ancak, üçüncüye ilişkin tarihlemede Alberich yanıliyordu; yıl 1170 değil, 1177 idi. Aynı dönemde Asya içlerinden geçen Plan Carpin, Marko Polo gibi ünlü seyyahların tümü de, Batı'ya geri döndüklerinde, bu esrarengiz Rahip Jean Krallığı hakkında çeşitli söylentiler toplamış bulunuyorlardı. Fakat seyyahlar, Rahip Jean'dan efsanevi bir kişi olarak değil de, belirli bir tarihte yaşamış ve Nasturilik mezhebini benimsemiş olan, bilinen bir ulus ya da oymağın lideri olarak söz etmişlerdir.

Bir Françesko (tarikati) keşişi olan ünlü İtalyan seyyah Jean du Plan Carpin, Cengiz Han'ın oğlu Ogotay Han'ın savaşçılarından, Rahip Jean diye anılmakta olan bir Hristiyan kralın görülmemiş silahları vasıtasıyla geri püskürtülmüş olduğunu anlatmıştır.

Daha sonra, Fransa kralının elçisi olarak 1253-1255 yılları arasında yolculuk yapan ünlü Fransız seyyah William de Rubruck, Rahip Jean'dan, [Türkikler'e mensup] Naymanlar'ın bir lideri olarak söz etmiştir. Orta Asya içinde dağlık bölgelerde seyahat etmiş olduğunu anlatan Rubruck şu açıklamada bulunuyordu: «(...) *Bu dağlar çemberinin içerisindeki ovalık bir ülkede, Hristiyanlığın Nasturilik mezhebini benimseyen ve Naymanlar adını taşıyan bir halkın yöneticisi olan Nasturî bir lider yaşıyordu. (...) Onlar, onu, Kral Jean adıyla anmaktaydılar ve onun hakkında gerçek olmayan pek çok şey anlatıyorlardı; çünkü, bu, o yörelerin Nasturîleri'nin bir adetidir.*»

Rubruck, Kral Jean'ın Unc Han adında bir yakını

olduğundan söz ederse de; Marko Polo'nun anlattıklarına bakılırsa, Unc Han ve Rahip Jean geniş bir bölgenin başında bulunan bir tek ve aynı kişi olmaktadır. Marko Polo'dan sonra ise, Rahip Jean Krallığı'na dair yalnızca, birkaç seyahat anlatılarındaki değinmelere rastlanılır. Bu seyahat anlatılarından biri de, 1318'de Çin'e gitmek üzere yola çıkan ve altı yıl sonra geri dönen bir başka Françesko keşişine, Odoric Portenau'ya aittir.

Daha sonra, İngiliz şövalye Sir John de Mandeville ortaya çıkar; bu kişi Asya'daki Rahip Jean Krallığı'nda bizzat bulunduğunu iddia etmiştir.

Bir İspanyol keşişin 1350 yıllarına doğru yazmış olduğu «Libro del conocimiento» adlı seyahatnâmesinin sayfalarından birinde, Rahip Jean'a ait olduğu ileri sürülen bir flama dahi mevcuttur (bkz: sf. 1).

XV. yüzyıl sonlarında ise, Portekizliler, Rahip Jean'ın ülkesinin Afrika'da yer aldığına inanıyorlardı. Coğrafyacılar, Etyopya'yı, Regnum Presbyteri Johannis (Rahip Jean Krallığı) adı altındaki bir bölgenin içine çizmişlerdi.

Öte yandan, kırk yıl kadar önce Portekizli yazar Rowe, Rahip Jean Krallığı'nın merkezi olarak Tibet'in Lhasa kentini göstermiş ve Rahip Jean kavramına en uygun gelen kişinin Dalay Lama olduğunu belirtmiştir.

Geçmiş yüzyıllarda Batı'nın kuşkuda kaldığı, fakat çağımız tarihçilerinin artık kesin olarak ortaya çıkarmış oldukları bir husus şudur ki; Rahip Jean lejandının ortaya çıktığı devirde Asya içlerinde, gerçekten bazı, Nasturilik mezhebini benimsemiş toplumlar vardı. Günümüz tarih ve coğrafya ansiklopedileri, Rahip-Kral Jean kavramına en uygun düşen kişinin, Moğolistan'daki bir Türk oymağı olan ve büyük kısmı Nasturilik mezhebini benimsemiş bulunan Kerayitler'in bir lideri olduğunu yazar. Kerayitler bu dönemde, bugün Urga

(Ulan-Bator) şehrinin bulunduğu sulak arazide yaşıyorlardı.

Bazı araştırmacılar, Nasturî Kerayit Türkleri'nin başında Wang Han'ın bulunduğunu ve bu rahip-kral'a Nasturiler'in Ung Han ya da Kral Jean dediklerini kabul etmekle birlikte, Jean adlı bir başka Hristiyan kralın da Gürcistan dolaylarında yaşamış olduğuna dikkati çekerler.

Kimi araştırmacılar ise Rahip Jean'ın, XII. yüzyıl başlarında Tanrı Dağları'nın (Tiyenşan Dağları) kuzeyinde yaşamış bir Türk halkı olan Kara-Kitaylar'ın (ya da Kara-Hitaylar'ın) lideri olması gerektiğini ileri sürerler. Kısmen Nasturîliği ve kısmen de Budizmi kabul etmiş olan Kara-Kitaylar'ın bu lideri, Çin kroniklerinde Ye-lu-ta-shi adıyla geçer ve 1130'a doğru Türkistan'ı fethederek büyük bir imparatorluk kurmuştur.

Rahip-Kral Jean kavramında da, tıpkı Agarta'nın lideri kavramında olduğu gibi, krallık ve rahiplik yönetimleri tek kişiye aittir; yani kral aynı zamanda en yüksek rahiptir. Bu benzerliğe dikkat çeken René Guénon, ayrıca, ortaçağda Nasturîlik tarikatının, Agarta'ya yeryüzünde hizmet eden örgütlerden biri durumunda olduğunu belirtmektedir. René Guénon «*Dünya'nın Kralı*» (Le Roi du Monde) adlı eserinde, Nasturîlik tarikatına ve Rahip-Kral Jean kavramına ilişkin olarak şu açıklamayı yapmaktadır:

«Ortaçağda, Rahip Jean Krallığı denilen esrarengiz bir ülkeden sık sık söz edilirdi. O zamanlar, sözkonusu merkezin [yani Agarta'nın] 'dış örtüsü' olarak belirtilebilecek kısım, geniş ölçüde Nasturîler —onlara doğru veya yanlış olarak bu isim verilmiş ve benimsenmiştir— ve Sabiîler tarafından teşkil edilmiş bulunuyordu.

«Bu arada belirtmek gerekir ki, Lamaizm ile bağları olduğu açıkça görülen Nasturîler'in, anlaşılması hayli güç görünmesine karşın, İslâmiyet'in başlangıç dönemlerinde önemli bir etkinlikleri olmuştur (...).

«[Rahip Jean Krallığı konusunda] olguları karışık hale sokmuş olan şey şudur ki; Rahip Jean ünvanını taşıdığı ileri sürülen kralların sayısı dörde kadar çıkarılır ve her birinin ikamet yeri olarak değişik bir bölge gösterilir. Bu bölgeler şunlardır: Tibet (veya Pamir), Moğolistan, Hindistan ve Etyopya. Fakat mümkündür ki, [bu değişik bölgelerde] tek ve aynı bir kudretin [yani Agarta'nın] çeşitli temsilcilikleri sözkonusuydu (...). Nihayet, İslâmiyet'in yayılış döneminden itibaren, Rahip Jean aşikâr [durumda] olmaktan vazgeçecek ve zahiren Dalay Lama tarafından temsil edilmiş olacaktı.»

Onikinci yüzyıl tarih incelemelerinde, Rahip Jean'ın ünü yayılırken, enteresan tesadüfler saptanabilmiştir. Templier Tarikatı, 1118'de kurulmuştu. 1184'te, ozan ve Templier Şövalyesi Wolfram von Eschenbach, tüm Kutsal Grail efsanelerini özetlediği, *Titurel* isimli eserini yazdı. Kutsal Grail ile Asya'nın bağlantısını üstü kapalı olarak söylemiş ve kutsal Grail'i bir taş olarak tasvir etmiştir: «und dieser Stein ist Gral genant» Chintamani Taşı ve Shambhala'dan mı bahsediyordu kendisi? Ozan Eschenbach, Titurel'in 500 yıldır yaşamakta olduğunu iddia ediyordu. Bu, Rahip Jean'ın 562 yaşında sona eren yaşıyla acayip bir paralelliktedir.

Eschenbach, gerçekte, daha o zaman Rahip Jean öyküsüyle Kutsal Grail Lejandı'nı (efsanesini) birleştirmişti. Onun Parsifal'i, kutsal kupa'yı (Grail) veya taşı, Asya'ya taşıdı. «Böylece görmekteyiz ki, Avrupa Birliği'nin Sırrı, Rablerin Asya'ya ait Rabbi'nin görülmemiş ebedi öyküsünde ihtiva edilmekteydi.» diye yazıyor Manly Hall.

Çok anlamlıdır ki, Wolfram von Eschenbach, Templier Tarikatı'nın bir şövalyesi idi. Böylece o, Templier Tarikatı'nın gizli öğretilerinden haberdar olmuştu.

4. BÖLÜM

AGHARTA İNİSİYESİ APOLLONIUS

Gizemli Ülke'de, Yönetici Hiarchas ile Apollonius arasında şöyle bir konuşma geçer:

«Apollonius oturduğunda, Hiarchas, 'Herşeyi bilen insanların arasına geldiğinize göre, bana istediğinizi sorun,' dedi. Böylece, Apollonius onlara, onların da Yunanlılar gibi, kendini bilmenin zor olduğunu düşüneceklerini umarak, kendilerini bilip bilmediklerini sordu. Fakat, Hiarchas onun hatasını düzeltip de, 'Bizler, kendimizi bilerek [işe] başladığımız için, her şeyi biliriz. Hiçbirimiz, önce kendisini bilmeden, bizim felsefemize yaklaşmaz.' deyince, Apollonius şaşırmıştı..... Apollonius, [Hiarchas'a], kendilerini ne zannettiklerini sorarak devam etti ve Hiarchas yanıtladı, 'Tanrı.'

«Apollonius, 'Neden?' diye sordu.

«'Çünkü, bizler iyi insanlarız.'»

Philostratus.

Life of Apollonius, der. G.W. Bowersock, çev. C.P. Jones, Baltimore, Maryland. Penguin Books, 1970.

Hıristiyan Kilisesi, Tyana'lı Apollonius'u bir mitolojik varlık veya sonunda Şeytan'ın bir ajanı'na dönüştürmek için tüm gücüyle herşeyi yaptı. Apollonius'un mucizeleri, aşağıdaki ifadelerinde, Justin Martyr'in zihnindeki şüpheden gördüğümüz gibi, Kilisenin ilk Babaları'nı rahatsız etmişti. Justin Martyr şöyle söylüyordu:

«Nasıl oluyor da Apollonius'un tilsimleri dalgaların hiddetini ve rüzgârların şiddetini ve vahşi hayvanların hücumunu engellemek gücüne sahip olabiliyor ve Rab-bimiz'in mucizeleri sadece tradisyonlarda korunurken, Apollonius'unkiler, tüm izleyenleri saptıracak şekilde, böylesine çok ve hâli hazırdaki gerçekler içinde gerçekten tezahür etmiş olabiliyor?»

Apollonius'un gerçekliğini, tarihin şahadeti ispat eder. Roma tarihi, İmparator Caracalla'nın Apollonius'un hatırasına hürmeten bir türbe inşa ettirdiğini ve Alexander Severus'un ise kendi özel tapınağına Apollonius'un bir heykelini koyduğunu söyler. Roma'daki Capitoline Müzesi, halen Apollonius'un bir büstünü muhafaza etmektedir.

Roma imparatoru Septimus Severus'un ikinci eşi İmparatoriçe Julia Domna, Tyana'lı Apollonius'un yaşamına öyle bir ilgi göstermişti ki, İ. S. aşağı yukarı 200 yılında o'nun biyografisini yazması için Flavius Philostratus'u görevlendirmişti. Tyana'lı Apollonius, Hz. İsa'nın çağdaşı olmasına rağmen Philostratus'un ödevi, İmparatoriçenin kendi emrine verdiği, *Damis'in Güncesi*, Moeragenes'in Kitapları ve Apollonius'un doksanyedi mektubundan ötürü, 4 İncili yazan 4 havarinin ödevinden daha az zor durumda değildi. Flavius Philostratus'un kitabının dökümantasyonu, görünüşte inanılmaz şeyleri tasvir etmesine rağmen gene de değerlidir.

Tyana'lı Apollonius da, şimdiki Türkiye'de bulunan ve o zamanlar Kapadokya denilen ülkenin Tyana isimli kentinde, tıpkı Hz. İsa gibi, İsa'nın doğduğu yıl olarak kabul edilen İ.S. 4. yılda doğmuştu. Uzun boylu, yakışıklı ve çok zeki idi. 14 yaşında iken, okul hocaları, kendisinden daha fazla birşey bilmedikleri için artık ona öğretmenliği bıraktılar. 16 yaşında kendini Aesculapius tapınağına adadı ve Fisagoryen rahip oldu. Bu zahit yaşam tarzı, çok geçmeden onun şifacılık ve durugörü melekelerini şaşırtıcı derecede geliştirdi.

Apollonius, aynı zamanda, sosyal adalet üzerine güçlü bir ideali benimsedi ve fakirleri sömürenlere hücum etmeye başladı. Philostratus, fakir halk için çok pahalı hale gelen tahıl üzerine yapılan spekülasyon ile ilgili bir olaydan bahseder.

Hayretler içerisinde kalan genç Apollonius mısır tüccarlarına şöyle hitap etmişti: «*Toprak hepimizin anasıdır, çünkü adildir. Fakat siz, adil olmadığınız için, toprak sadece kendi annenizmiş gibi hareket ettiniz. Nadim olmadığınız takdirde, onun üzerinde kalmanıza izin vermeyeceğim.*» Apollonius'un tehdidi arzu edilen sonucu yaratmış ve vicdansız spekülâtörleri durdurmuştu.

Bu genç Neo Fisagoryen rahibin yaşamında önemli bir olay, bir Daphnean Apollo rahibinin, tanrıların emri ile, üzerinde diyagramlar işlenmiş birkaç ince metal levhayı kendisine getirmesi ile vuku buldu. Bu, Fisagor'un yolculuğunda, fil figürleriyle, geçtiği çöller, nehirler ve dağların bir haritasıydı ve diğer semboller Filozof'un Hindistan'a giderken izlediği yolu gösteriyordu. Apollonius aynı yolu izlemeye karar verdi ve bu yolculuğu boyunca gerekli yardımcı vasıtaların hazırlığını yaptı.

Babilonya'ya vardığında, alışılmamış davranışı Kralı cezbettti ve Kral, ülkesinde uzun süre kalması için Apollonius'u davet etti. Nineve'de Apollonius, sadık yoldaşı, gözbebeği ve yol rehberi olan Suriyeli Damis ile karşılaştı. Halen mevcut olan öykülerinde görüldüğü gibi, Hindistan ve Tibet'teki yolculuklarında uzun süre Damis ile birlikte idi.

Apollonius ve Damis, uzun ve ağır bir yolculuktan sonra Indus'u geçtiler ve Ganj Nehri yönünü izlediler. Ganj Vadisi'ndeki herhangi bir noktada Kuzeye, Himalayalar'a döndüler ve 18 gün dağ silsilelerini yürüyerek tırmandılar. Bu seyahat onları, Tibet veya Nepal'in kuzeylerine götürmüş olmalıydı. Apollonius, bir plâna (haritaya) sahipti ve Üstadlar'ın Mekânı'nı nerede bulacağını tamamen biliyordu.

Hedeflerine vardıklarına kanaat getirdiği zaman, acaip şeyler vuku bulmaya başladı. Geldikleri yolun,

arkalarından aniden kaybolduğunun acaip hissine kapıldılar. Öyle bir yerdeydiler ki, kendini illüzyonlarla saklayan bir bölgeydi; pozisyon ve hareketini değiştiriyor ve yolcuların yer üzerinde bir işaret saptamalarına imkân vermiyordu. Benzer olaylar, yüzyıllar sonra, «tanrıların unutulmuş arazisi»'ni geçerken yerli rehberleri tarafından terkedilmiş birçok kâşif tarafından da rapor edilmiştir. Bunlar, Philostratus'un rapor ettiği acaip olayların bir doğrulamasıdır.

Ansızın Apollonius ve Damis'in önünde esmer-derili bir çocuk belirir ve Apollonius'un Grekçesi ile onlara, sanki gelişini bekliyormuş gibi hitap eder: «*Refakatinizdekiler burada durmalı, ancak siz olduğunuz şekilde gelmelisiniz. Çünkü, Üstadlar'ın kendileri bu emri veriyorlar.*» 'Üstadlar' kelimesi, Tyana'lı Apollonius'un kulaklarında Pisagor'u çağrıştırdığı için, hamalları ile eşyalarını memnuniyetle bırakarak yanına sadece yoldaşı Damis'i aldı.

Apollonius, Iarchas veya Hiarchas (Kutsal Hükümdar) isimli ve bilge insanların en yüksek yöneticisi olan Kral'a takdim edildiğinde, elinde vermek üzere olduğu mektubun kapsadıklarının o'nun tarafından tamamen bilindiğini gördüğü zaman oldukça şaşırdı. Öyle ki, Kral, o'nun geride kalan ailesini ve Kapadokya'dan uzun seyahatinin tüm olaylarını da biliyordu.

Apollonius, bu Trans-Himalaya ülkesinde birkaç ay kaldı. Apollonius ve Damis, misafirlikleri sırasında, içinden parlak mavimsi ışık ışınlarının çıktığı kuyular gibi inanılmaz şeylere tanık oldular. «*Pantarbe*» veya ışık taşları öylesine ışık yansıtıyordu ki, gece gündüze dönüyordu. Benzer mucizevi lambalar 19. yüzyılda Father Huc tarafından da görüldüydü.

Damis'e göre, bu şehrin ahalisi, güneşin gücünü faydalı hale getirebiliyordu. Bilge insanlar, kendilerini

1 m.'ye kadar yerden levite edebiliyorlar ve havada kayıp gidiyorlardı. Apollonius, bir seremoni sırasında, ellerindeki değneklerle yere vuran bilgelerin havada uçtuklarını gözlemledi. Benzer olay, 20. yüzyılda bilgin David-Neel tarafından Tibet'ten rapor edilmişti, böylece Philostratus'un öyküsü onaylanıyordu.

Bu kayıp şehrin yerlilerinin bilimsel ve zihinsel başarıları, Apollonius'u öylesine etkilemişti ki, Kral Hiarchas, «*Herşeyi bilen insanların ülkesine geldiniz.*» dediği zaman sadece başını eğerek bunu kabûl etmişti.

Damis, kendilerinin bu Himalayalı evsahiplerinin, «*dünya üzerinde ve aynı zamanda da dünya üzerinde yaşamadıklarını*» söylemektedir. Bu gizemli cümlelerin anlamı, o bilgelerin, spiritüel ve fiziksel her iki dünya'da aynı anda yaşamaya muktedir oldukları mıydı veya onlar, uzak planetlerle haberleşme vasıtalarına mı sahipti? Buraya değin anlatılanlardan görüldüğü kadarıyla komünal olduğu anlaşılan sosyal sistemlerini Apollonius şöyle tanımlamaktadır: «*Dünyanın tüm zenginliğine malik ne var ki hiçbir şeye sahip değiller.*» Bu ülkenin insanların ideolojilerine göre, Kral Hiarchas, «*Tüm Evren Canlıdır*» şeklinde bir kozmik felsefe savunmaktaydı.

Veda zamanı geldiğinde, Apollonius, dağların bilge insanlarına şöyle söyledi: «*Size kara yolu ile geldim ve siz bana yalnızca deniz yolunu değil, fakat bilgeliliğinizle göğün yolunu da açmış bulunuyorsunuz. Bu şeylerin hepsini Grekler'e götüreceğim, Tantalus Kadehi'ni eğer boşuna içmemişsem, sanki şimdi buradaymışım gibi sizinle konuşmaya devam edeceğim.*» Bu açık ifade, telepatik haberleşme yöntemini belirtmiyor mu? (14)

Apollonius, buradaki Spiritüel Üstadları'ndan iki misyon aldı. Birincisi, geleceğin önemli tarihsel yerlerine, belirli miknatıslar veya tılsımlar gömecekti. Onlar,

acaba Shambhala Kulesindeki mucizevi Chintamani Taşı'nın parçaları mıydı? İkincisi, Apollonius, Roma despotizmini sarsacak ve kölelik üzerine kurulu bir rejimi yumuşatacaktı.

Apollonius ve Damis, yavaşça, uzun batı yakası yolculukları için Hindistan'ın düzlüklerine indiler. Sonuç olarak Smyrna'ya (İzmir) ulaştılar ki orada, Kral Hiarchas'a göre Apollonius, Palamedes olarak yaşadığı son enkarnasyonunun heykelini bulacaktı. Damis, bilge kralın tam işaret ettiği bölgede bulunan heykelin örtüsünü kaldırmakta Apollonius'un hiç bir endişe göstermediğine şahadet etmektedir.

Apollonius İtalya'ya ulaştığında, otoriteler tarafından soruşturmaya tabi tutuldu. «*Neron hakkında ne düşünüyorsun?*» sorusunu Apollonius şöyle yanıtladı: «*Onun şarkı söylemesini asilce bir davranış olarak düşünebilirsiniz, fakat ben onun susmasının kendisi için asilce bir davranış olacağını sanıyorum.*» Roma hükümetinin filozofları tasfiye ettiği bir zamanda bunun gibi bir şey söylemek, tehlikeli bir kışkırtmanın yaratılmasıydı. Çok geçmeden Apollonius, şaşırtıcı bir olayın vukubulmasıyla, kendini Roma Mahkemesi ile yüz yüze buldu. Savcı, Apollonius'a yüklenen suçlarla dolu tomarı açtığı zaman, harfler ve kelimeler, şoke olan savcının gözleri önünde eğrilip bükülmeye ve yok olmaya başladılar. İddiaların yerine sadece bir boş tomar kalmıştı ve Mahkeme Apollonius'u serbest bırakarak, gitmesi için zorlamıştı.

Öte yandan, İmparator Vespasian döneminde hikmeti öylesine ödüllendirilmişti ki, Roma İmparatorluğu'na danışman olarak atanmıştı. Vespasian'ın oğlu Titus tahta çıktığı zaman, Apollonius hükümette ılımlı danışmandı. Yeni imparator ekleyerek şöyle der: «*Kendim ve ülkem adına, size teşekkürlerimi sunarım ve onlar unutulmayacaktır.*»

Kendisini şeref misafiri olarak davet eden Olimpiyat Oyunları organizatörlerine mektubunda, Apollonius, misyonunun amacını açıklar:

«Olimpiyat oyunlarında hazır bulunmam için beni davet ediyorsunuz ve bu nedenle bana elçiler gönderdiniz. Eğer ahlâkî mücadelenin daha büyük arenasını terketmemi gerektirmeseydi, fizikî rekabetlerinizin bir seyircisi olmak üzere gelirdim.»

İmparator Titus sadece 2 yıl hüküm sürdü ve halefi ise, Apollonius'u dinlemeyecek kadar zalim ve gururlu kardeşi Domitian idi. Apollonius'un Doğulu görünümü, sakalı ve uzun saçları, Domitian'ın öfkesini uyandırdı. Apollonius 85 yaşındaydı ve kutsiyete saygısızlık ve fesat ile yani Roma'ya karşı faaliyetlerle suçlanmaktaydı. Uzun boylu ve heybetli Apollonius, çocukluğunu bildiği Domitian'a, küçümseyen ve tepeden bir bakışla baktı. Patrisyenler (Soylular), Neron'un günlerindeki yargılanımı sırasında vukubulan inanılmaz şeyleri hatırlayıp telaşa düştüler. Domitian ve mahkeme (Tribunal), Apollonius'un sonuçta suçu kabul etmesi şartı ile, bilgeye yöneltilen suçlamaların bazılarını geri almakla olayı örtbas etmek gibi beceriksizce bir girişim ve teklifte bulundular.

İmparatorun karşısında durup, pelerinini bedenine sararak şöyle söyledi: «*Bedenimi hapsedebilirsiniz, fakat ruhumu asla ve hatta bedenime dahi dokunamayacaksınız...*» Daha sonra, halk localarında oturan binlerce Romalı yurttaşın önünde mahkemenin ortasından bir ışık tufanı içinde gözden kayboldu (15).

İ.S. 96 yılında, ve 100 yaşında iken, kısa bir süre için durduğu Efes'teki bir söylev sırasında, toprağa korkunç bir bakış atfetti, üç adım ilerledi ve bağırdı: «*Vurun despota, vurun!*» Bu açık hava söylevine katılan ahalinin çoğu gibi, tüm Efes kasabası sarsıldı ve şaşırıldı.

Daha sonra Apollonius hayretle şöyle söyledi: «*Athene adına, işte tam şimdi despot katledildi.*» [Despot Domitian] (16).

O devirde, Roma'dan yola çıkan posta ve haberler birkaç günde buralara erişirdi. Posta kuryesi oraya vardığında, Roma'da imparator Domitian'a yapılan bir suikast bildirisi getirdi. Dahası, Apollonius'un tarihsel söylevini vermekte olduğu tam o anda suikast olayı vukubulmuştu.

Apollonius'un ölümü ve gömüldüğü yer, tarihte kaydedilmemiştir. Yüz yıla ulaştığı bilinen yaşamını daha fazla sürdürebilir miydi? Himalaya ötesinde, Üstadların mekânına geri dönmüş müydü?

Roma'nın İmparatorluk döneminin talihli devri olan, Beş İyi İmparator'un çağını açmasından ötürü Apollonius'un misyonu başarıyla tamamlanmıştı. Bu imparatorların isimleri: Nerva, Trajan, Hadrian, Antoninus Pius ve Marcus Aurelius idi. Son ikisi büyük idalist ve düşünür idiler. Gerçekte Marcus Aurelius, Kralların filozof olmadıklarında insanların Altın Çağ'ı asla göremeyeceklerine inanan Eflatun'un duasına bir cevap ve bir filozoftu.

Apollonius'un, Roma'nın Beş İyi İmparatoru'nun gelişinin zeminini hazırlamasında görüldüğü gibi, Majlar'ın, insanlık için hiçbir şey yapmadıkları şeklindeki genel iddia yanlıştır. Belki üzücü olan şu ki, beşer ilişkilerinde Kalbin Öğretisi'ni ortaya koymaya çalışan rehberlerinin teşebbüslerine, insanlık, daima karşı koymaktadır.

5. BÖLÜM

ASYA'DA YERALTI TÜNEL SİSTEMLERİ

Hindular'a ait bir efsanede, Orta Asya'nın altındaki son derece güzel bir uygarlıktan bahsedilmektedir. Himalayalar'ın kuzeyinde, muhtemelen Afganistan'da ya da Hindu Kuş Dağları'nın altında bazı yeraltı kentlerinin bulunduğu söylenir. Bu yeraltı Cenneti'ni, dünyanın yüzeyi ile nadiren irtibat kuran bir altın insanlar ırkı iskân etmektedir. Zaman zaman, birçok yönlerden yukarıya doğru uzanan tünellerden geçerek dış dünyaya çıkarlar. Tünellerin girişlerinin, Doğu'nun kadim kentlerinin bazılarında saklı olduğuna inanılmaktadır. Nitekim, Hindistan'daki Chandore Dağsıraları'ndaki Ellore ve Ajunta mağaralarında tünel girişlerinin bulunduğu rivayet edilir.

Smith, Warren.

This Hollow Earth, London, Sphere Books, 1977.

Sovyet bilginleri, Azerbaycan'da bulunan «*Dipsiz Kuyu*» ile hayli ilgilenmişlerdir. Halkın belirttiğine göre, bu kuyudan, insan seslerinin yanı sıra gökgürültüsü gibi sesler çıkmakta ve zaman zaman da duvarlarında mavimsi bir ışık görünür gibi olmaktadır. Peter Kolo-simo, «*Zamansız Dünya*» (Timeless Earth) adlı kitabında bu konuda şu bilgileri vermektedir:

«*Bilginler bu gibi belirtilerin sık sık görüldüğünü biliyor ve doğaüstü bir yanı olmadığına inanıyorlardı. İçlerinden birkaçı kuyuya indiye de, sonunu göremediğinden, çevreyi incelemeyi tercih etti. Çevredeki yarıkları incelerlerken, kuyu ile herhangi bir bağlantı bulmayı umuyorlardı. Nitekim beklediklerinden de fazlasını buldular. Burada, Gürcistan'da bulunan ve Kafkaslar boyunca uzanan daha başka tünellerle bağlantılı olduğu ortaya çıkan [akıl almaz] bir tüneller şebekesi mevcuttu.*

«Önce tarihöncesi mağaraların söz konusu olduğu sanıldı. Gerçekten de, girişin biraz ilerisinde duvar resimleri, üzeri kazılı taşlar ve insan kalıntıları gün ışına çıkarıldı. Bundan sonra, daha derinleştirilen incelemeler, kemiklerin resimlere oranla çok daha sonraki dönemlere ait olduklarını ortaya koydu. Mağaraların büyük bir bölümünün de, dağların bağrına açılmış, çığlarla tıkanmış, girilmesi ve gezilmesi güç tünellere çıktığı anlaşıldı. Ama bu haliyle bile, bu tüneller ağı yeteince şaşırtıcı nitelikteydi. Küçük yuvarlak alanlara çıkan geniş koridorları vardı ve bu alanlardan da başka yollar, tuhaf içi boş kovuklar, kuyular, küçük bir çocuğun geçemeyeceği kadar daracık kanalcıklar ayrılıyordu.

«Bir süre ilerlenebilecek tek büyük galeri, son derece geniş, yüksekliği 20 metreyi aşan ve akıllı yaratıklar tarafından açıldığına hiç kuşku olmayan bir yeraltı alanına çıkıyordu. Ama niçin açılmıştı bu alan? Hiç iz bulunmayışı, varsayım öne sürmeye olanak sağlamıyordu. Gizemin çözümü, herhalde daha ilerde, girme olanağı bulunmayan bölümlerde olsa gerek.»

Peter Kolosimo aynı eserinde, bu türlü yapay galeri şebekelerine çok geçmeden Gürcistan'da ve tüm Kafkas bölgesinde de rastlanıldığına değinerek şöyle devam ediyor:

«Kafkas galerilerinin asıl büyük girişleri son derece düzenlidir. Dik duvarları, daracık kubbeleriyle dünyadışı ve çok güzel bir görünümü vardır. En garip yanı da, bunların Orta Amerika'daki tünelleri andırması, hattâ tıpatıp benzerleri olmasıdır.

«Sovyetler Birliği'ndeki bu türlü galerilerin dışarıya açılma mağaralarında garip duvar resimlerine rastlanır. Dünyanın hemen hemen her yanında bulunan bu resimlerin kime ait olduğu, ortaya akıl almaz soruların

atılmasına yol açmıştır. Bu semboller arasında, her yerde varolan swastika'yı, sonsuzluğun işareti olan spirali de sayabiliriz.

«Bu tünelleri kim ve hangi amaçla açmıştı? Bir grup Sovyet arkeoloğuna göre, [Kafkaslar, Gürcistan ve Azerbaycan bölgelerinde bulunan] bu tünel sistemleri, İran yönünde ilerleyen ve yalnızca Amu Derya Nehri (Türkmenistan ile Sovyetler Birliği - Afganistan sınırları) yakınlarında bulunmuş olan tünellerle değil, aynı zamanda orta-batı Çin [Doğu Türkistan ve güneybatısı], Tibet ve Moğolistan labirentleriyle de birleşen, devasa bir yeraltı damarları sisteminin bir parçasıdır.»

Bu yeraltı galeriler şebekesinin bir diğer ilginç örneği de, Türkistan'da, mağaralı tapınaklar vahası Tun-huang'ta karşımıza çıkmaktadır. Tun-huang kentinin 16 km. kuzeyinde, «Bin Buda Mağarası» diye bilinen yاپay mağaralardan oluşmuş bir mağara topluluğu vardır. Ivar Lissner bu mağaralar sistemine ilişkin şu bilgileri vermektedir:

«Tun-huang'ta, bu garip mağaralar çoğunlukla bir koridor boyunca birbirine bağlanıyor ve bu koridor, arkasında bir ya da birkaç büyük salonun bulunduğu bir giriş salonuna götürüyordu. Aynı yükseklikte açılmış mağaralar bir tür trabzan ile birbirine bağlanıyordu. Öyle ki, bir tapınaktan ötekine geçilebiliyordu. İçeride, dip duvarlarda, kilden heykelcikler bulunan oyuklar vardı, yan duvarlara da çok güzel sahneler resmedilmişti.»

İlginç bir yeraltı yapısı sunmasının yanı sıra, içerisinde bulunan gizemli eserleriyle de arkeologların dikkatini üzerinde toplamış olan Tun-huang'daki mağaralar sistemi, hakkındaki çeşitli söylentilerle daha değişik bir anlam kazanmaktadır. Peter Kolosimo «Bu Din

ya'dan Değil» (Not of This World) adlı kitabında bu söylentilere değinerek şöyle yazıyor:

«(...) Sözgelimi, ilk mağaraların Budist keşişler tarafından değil de, buraya onlardan birkaç bin yıl önce gelmiş olan 'biri' tarafından kazıldığı; bu mağaraların, Orta Asya'nın geniş bölgeleri altında uzanan ve bir dünyadışı ırkın tasavvur ve tahayyül edilemez bilim sırlarını koruyan efsanevî Şambala ve Agarthi krallıklarının tünelleri olan galeriler labirentine bağlandığı; (...), hattâ galerilerin ilk bölümünün kimi Budist rahipler tarafından, aşağıda gizlenmiş hazineleri haydutların eline geçmesin diye, çökertildiği dahi söylenilmektedir.»

«Orta Asya'da Tun-huang'a benzer başka bölgeler de vardır.» diyen Ivar Lissner, Yün-Kang, Lung Men (Loyang yakınlarında), Lu Lan ve Kızıl 'mağara sistemleri'nin, bunlardan ancak birkaçı olduğunu bildirmektedir.

Tünellerden söz edildiğinde, Asya'nın burada çok az bir kısmı belirtilmiş olan tünellerle dolu yeraltı yapısının yanısıra, Güney Amerika'daki tünel sistemlerini ve özellikle İnkalar tarafından kullanılanları anımsamadan geçmek mümkün değildir. Araştırmacılar İnkalar tarafından kullanılmış olan ustaca yapılmış muazzam tünel sistemlerini uzun uzun anlatırlar. Ancak, araştırmacılara göre, İnkalar her ne kadar bu tünellerin varlığını biliyor ve bunlardan yararlanıyor idiyseler de, bunların kimler tarafından yapılmış olduğundan onlar da habersizdiler.

Öte yandan, Brezilya ormanları altında, Amazon bölgesinin balta girmemiş ormanları altında, Paul Gregor, Albay Fawcett gibi birçok araştırmacının belirtmiş olduğu labirentler, mağara sistemleri, katakomplar tüm görkemiyle uzanmaktadır ve bu bölgelerdeki yerlilerin bu yeraltı yapılarına ilişkin ilginç inanışları vardır.

Yerlilerin efsanelerine göre, uzaktan gelen tanrısal yaratıklar buralara sığınmış, dehlizlerle Yer'in kaynayan merkezine kadar inmişler ve orada yerleşmişlerdir. Mayalar da benzeri efsanelere sahiptir. Bir Maya efsanesine göre, Yukatan'da dünyanın merkezine varan bir kuyu vardır.

Ustaca açılmış olmalarının yanı sıra, uçsuz bucaksız bir şekilde yerin derinliklerinde kaybolan, ya da gayet zekice plânlı bir şekilde birbirlerine bağlanarak labirentlerle kıyaslanamayacak derecede mükemmel bir ağ örneği sunan şebekeler oluşturan yapay ya da doğal görünümlü galerilere sadece Asya'da veya Amerika'da değil, dünyanın hemen hemen her yerinde rastlanmaktadır. Kolosimo konuya ilişkin olarak şunları söylüyor:

«Gezegенimizin hemen hemen her yanında bu gibi tünellerin kazılmış olması gerçekten garip. Bu konu üzerinde biraz daha durmalıyız. Güney Amerika'dan başka, California'da, Virginia'da, Okyanusya'da, Hawaii Adaları'nda —buradaki tünellerin birkaç adayı birbirine bağladığı iddia edilir,— Asya'da, İsveç'te, Çekoslovakya'da, Balear adalarında ve Malta'da da bu türlü tünellere rastlanmaktadır. Elli metre kadar bir bölüme girilmiş olan pek uzun bir galeri de, söylenildiğine göre, İberik yarımadasını Fas'a bağlamaktadır (...).

«Az çok her yerde kazılmış bulunan bu dev galerilerin, gezegenimizin pek uzak noktalarını birbirine bağladığı da söylenilir. Bu konuda, tanınmış bir Amerikan dergisinin Ekvator muhabirliğini yapan gazetesi John Sheppard'ın anlattıklarını hatırlatmak yerinde olur. John Sheppard, 1944 yazında, Kolombiya sınırında, tipik bir Tibet 'dua değirmeni' ile tefekküre dalmış bir Moğol'a rastladığını yazar. Bu kişi, 1933'te resmen ölmüş, ama cesedi için hazırlanan mezara gömülmemiş olan Onüçüncü Dalay Lama'dan başkası değilmiş. Gö-

mülmemiş, çünkü bu kutsal kişi (Lhasa'da söylendiğine göre) ölmemiş de, yeraltında yaptığı uzun bir yolculuk sonunda ulaştığı —kimi din adamlarına göre, lama dininin Budizmi benimsemeden önce doğmuş olduğu yer olan— And Dağları'nda duaya çekilmiş.

«(...) Bu sorunu biraz deşmeye çalışan kimse, Lama rahiplerinden aşağı yukarı hep şu karşılığı almıştır: 'Galeriler vardır, dünya henüz gençken bilimlerini bize vermiş olan devler tarafından kazılmıştır.'

«(...) Tibetliler'e göre, bu [Asya'daki] yeraltı galerileri kentlerdir; meçhul bir halkın müthiş bir felâketten hayatta kalan son temsilcilerine sığınak olan kentler. Bu halk, Tibetliler'e göre, güneş ışığından mahrum kaldığından, yeşil floresans ışığı çıkaran bir tür enerjiyle yararlanmaktadır ve bu enerji, güneş enerjisinden aşağı kalmayıp bitkilerin yetişmesine elverişli ortam hazırlamakta, insanın ömrünü uzatmaktadır.»

Araştırmacılar, eski Sanskrit metinlerinde de, Asya'nın bu ilginç ışıklı yeraltı yapılarından ve içinde oturan bilge kişilerden söz edildiğini bildirmektedirler. Andrew Thomas, Sanskrit dilinde yazılmış bazı eski metinlerin, Himalayalar'da sönmez lambalarla aydınlatılmış yeraltı saraylarında oturan ve Yılanlar Irkından olan Nagalar'dan söz ettiğini hatırlatmaktadır. Avustralya UFO Araştırma Derneği Başkanı Andrew Thomas, *Shambhala* adlı eserinde, bu konuda şu bilgileri açıklamaktadır:

«Değerli taşlarla aydınlatılmış görkemli mağaralarda yaşayan, Yılanlar Irkı'ndan olan Nagalar'ın varlığı, Hindistan'ın eski bilgi kaynaklarında [lore] kesin bir şekilde belirtilmiştir. Son derece güzel insan simalarına ve Nether Dünyası Patala'dan çıktıklarında göklerde uçmak yeteneğine sahip olan bu varlıklar,engin bilgelikleriyle ün yapmışlardır. Nagalar ve Naginiler, çoğun-

lukla büyük krallar, kraliçeler ve ermişlerle olmak üzere insan ırkı ile evlenmişlerdir. Ancak, genellikle, gerçekten spiritüel olmayan insanlara karışmayı arzulamazlar.

«Naga Ülkesi'nin başkenti, içinde, katakompların ışığını sağlayan yakutların, zümrütlerin ve elmasların parıldadığı Bhogawati'dir (...).

«Gerçekten, birçok Hindu ve Tibetli, Nagalar'ın, aynen bir karınca yuvası gibi tünellerle bağlanmış olan ve dağ sıraları içinde yüzlerce kilometre boyunca uzanan muazzam mağaralarına girmek ayrıcalığına mazhar olmuşlardır.»

D İ P N O T L A R

- (1) Bkz: **AGARTA**, kitap - 33 ... Böl: 1.
- (2) Bkz: **AGARTA**, kitap - 33 ... Böl: 3.
- (3) Bkz: **AGARTA**, kitap - 33 ... Böl: 2.
- (4) Bu ifade, kuşkusuz, Tibet Mistisizmi'ne özgüdür. Tanrı kavramı ve kelimesi oralar yörelerinde, Göklerden gelen Üstün Bilge Varlıklar için kullanılmaktadır çoğunlukla.
- (5) Crypte: Mabedlerde ölülerin gömüldüğü mahzen.
- (6) Bkz: **AGARTA**, kitap - 33 ... Böl: 3/b, sf. 50.
- (7) «Şu halde [Dünya'nın Kralı Brahitma], varlığıyla, VI. George'un, Hintliler'in başına geçen Britanyalı hükümdarların sonuncusu olacağını göstermek istemiş olacaktı.» (Serge Hutin)
- (8) **Arcana**: Arkan: Gizemler, sırlar; özellikle alşimik araştırmanın objeleri.
- (9) Bkz: **AGARTA**, kitap - 1 ... Böl: 1/a, sf. 9.
- (10) «Bunlardan başka girişler de niye olmasın?» (Serge Hutin)
- (11) «**Maha**», Sanskrit dilinde «**Ulu**», «**Büyük**» anlamına gelmektedir. 6 - Ocak - 1979 günü, Bilim Araştırma Merkezi'ne bağlı bir grup arkadaşımızın yanına, yetmiş yaşının üzerinde görünmesine rağmen oldukça dinç olan, beyaz uzun sakallı ve beyaz bir sarığı olan saygıdeğer bir zât gelerek, arkadaşlarımızı selâmlar ve şunları söyler:
«Devir çok kötü, cihan bozuldu. [Aydınlık ve iyi günler] gelecek ama nasıl? Devrim, ancak Dünya'nın Efendisi'nin rızası ile olur. Devrim yapmak sana bana kalmadı. Hz. Mehdî gelecek, Muhammed Mehdî, kurtarıcı... Devrimi o yapacak. Siz, olabilirsiniz, ancak onun askerleri olursunuz. O, Hz. Muhammed'in geldiği soydan gelecektir. Kılıcı kıldan keskindir. Devrim, ermiş kişilerin harcıdır... [Dünya'nın Kurtarıcısı ifadesinin birçok kez geçtiği uzun bir şiir okur.]
«Ankara'da şimdi devlet adamları oturuyor. O zaman hepsi dört bir yana kaçışacaklar. Sakarya nehri gibi kan akacak...
Hz. Muhammed dört prensip getirmişti: Şeriat, Uhuvvet, Musavvat, Hakikat.

«Diğerleri daha önce yaşamıştı, şimdi hakikat zamanı. Hakikat yaşanacak.

«Bizim gözümüzde perde var. Perde kalkacak. Herşeyi açıkça göreceğiz.. Kim başta, kim fenafillâhta, kimler de.. [eğri yolda,] göreceğiz..

«Devrim olur, Dünya düzelir, ama bu söylediklerim olursa düzelir..

«Şimdi herkes camîye gidiyor; hırsız, imansız, günahkâr, hepsi. Mimarın yaptığı tuğladan camîye gitmişsin ne farkeder. Esas camî, İman Camîsi'dir. O, insanın gönlündedir. Onu sağlam olarak kurar, güçlendirirseniz, hiç korkmayın, yıkılmazsınız..

«Herkes² böyle konuşulmaz. Ben herkesle böyle sohbet etmem. Her dost, dost değildir. Belli ki gönlü zengin kişilersiniz...»

(12) Bkz: **AGARTA**, kitap - 33 ... Böl: 3/a.

(13) Oppert, Gustav. **Der Presbyter Johannes in Sage und Geschichte**, 1864. sf. 167-179. «Gustav Oppert'in bu kitabında, [Manuel Komnen'e gönderilen] söz konusu mektubun tam metni, orijinal Latincesiyle mevcuttur.» (L. Sprauge de Camp).

(14) Bkz: **TELEPATİ**, kitap - 19.

(15) Bkz: **IŞINLAMA**, kitap - 29.

(16) Bkz: **DURUGÖRÜ**, kitap - 35.

KAYNAK VE DANIŞMA KİTAPLARI

1. ALVEYDRE, Saint-Yves de. **Mission de l'Inde en Europe**, France, Dorbon, 1949.
2. BERAULT, Jean-Luc. «La Cité Souterraine de l'Agarta Abriterait les Maîtres Inconnus du Monde,» **Nostra**, No. 363 (Mars 1979), p. 12.
3. GUÉNON, René. **Le Roi du Monde**, France, Éditions Gallimard, 1958.
4. HERRMANN, Paul. **l'Homme à la Découverte du Monde**, çev. René Jouan, Paris, Librairie Plon, 1954.
5. HUTIN, Serge. **Des Mondes Souterrains au Roi du Monde**, Paris, Le Livre du Poche, 1978.
6. KOLOSIMO, Peter. **Not of This World**, çev. A.D. Hills, London, Sphere Books, 1977.
7. LEY, Willy ve CAMP, L. Sprague de. **De l'Atlantide à l'Eldorado**, Paris, Librairie Plon, 1957.
8. MARCIREAU, Jacques. **Rites Étranges dans le Monde**, Paris, Robert Laffont, 1974.
9. OSSENDOWSKI, Ferdinand. **Bêtes, Hommes et Dieux**, çev. Robert Renard, France, Editions J'ai Lu, 1970.
10. PHILOSTRATUS. **Life of Apollonius**, çev. C. P. Jones, der. G. W. Bowersock, Baltimore, Maryland, Penguin Books, 1970.
11. ROERICH, Nicolas. «Les Peuples Souterrains,» **l'Ethnographie**, No. 21-22 (avril - décembre 1930).
12. SLESSAREV, V. **Prestor John - the Letter and the Legend**, Minneapolis, 1959.
13. TOMAS, Andrew. **Shambhala: Oasis of Light**, London Sphere Books, 1977.
14. WILLIAMSON, G. H. **Les Gites Secrets du Lion**, France, Éditions J'ai Lu, 1972.

YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

1. AGARTA... (Yeraltı Uygarlığı)
2. UFO BİLİMSEL KURAMLARI
4. ÖLÜM ve ÖTESİ... (Bilimsel İncelenimi)
5. REENKARNASYON... (Genedoğmak Bilimsel İncelenimi) ...
9. EKMİNEZİ... (Geçmiş Yaşamlara Transla Geri Dönüşler)...
10. MU... (Tarih Öncesi Evrensel Uygarlık)
11. NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM
12. UFO - APOLLO... (Ortak Uzay Uçuşları)
13. SPEKTRA - URI GELLER... (Hoova Planeti Misyonu)
14. UZAYLILAR... (Genel Bilgiler)
15. ÖLÜM VE AHRET... (Temel Bilgiler)
16. UZAYLI İNSANLAR... (Bilimsel İncelenim)
17. KOZMOS'DAN DÜNYALILARA... (Ummo Planeti Misyonu)
18. DÜNYA ÖĞRETMENİ... (Altın Çağ Rehberliği)
19. TELEPATİ... (Uygulama Deney ve Yöntemleri)
20. USO - OINT... (Denizaltı Uygarlığı)
21. LEVİTASYON... (Yerçekimini Yenen İnsanlar)
22. SOVYETLER UFO KURAMLARI
23. SİRİUS MİSYONU... (-Bildirge-)
24. KIRLIAN PHOTOGRAPHY (Biyoplazmik Bedenler)
25. ÖNCÜ - UFO GENEL YAPILARI
26. EVREN UYGARLIKLARI
27. İNSAN VE KEHANET... (Kanıtli Öngörümli)
28. UZAY ÜSSÜ AY... (Gizemli Yapay Planet)
29. IŞINLAMA... (Olaylar, Gözlemler)
30. MEDITASYON... (Transandantal)
31. GÖRÜNEN RUHLAR... (Bilimsel İncelemeler)
32. EVRİM ÜSTADLARI... (Venüs Planeti Misyonu)
33. AGARTA... (Mahatmalar Misyonu)
34. UFOLOJİ (Uzaylılar Bilimi)
35. DURUGÖRÜ (Zaman Mekân Dışı Ruhsal Gözle Görüm)
36. AGARTA
37. EVRENSEL EVRİM YOLLARI
38. PSI-TIP (Ruhsal Cerrahi)
39. APORLAR (Ruhsal Işınlamalar)
40. PARAPSIKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI
41. MEDYOMLUK (Ruhsal Celseler)
42. SPATYOM (Öte Âlem Mekânı)
43. EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA
44. ZAMAN ve RÖLATİVİTE
45. PSİKOKİNEZİ (Aktif Zihin Gücü)

1. Cilt : **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt : **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
3. Cilt : **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
4. Cilt : **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt : **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt : **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt : **BİLGELER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt : **ÖNCÜLER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)



AGARTA

Dünyanın Bedenli Gerçek Işık Yöneticisi.
Sonsuz Tünel Sistemlerindeki Gizli Ülke.
Agarta'nın Gizli Giriş Kapıları.
Çeşitli Gizemlerin Agarta ile İlişkileri.
Agarta'nın Bilge Mahatma'ları.
Agarta'nın Açığa Çıkacağı Dönem.

.....

1. Kitap

AGARTA

Agarta Ülkesi ve Işık Halkları.
Agarta ve Yeraltına Giriş Nedeni.
Agarta Ülkesi Yönetici Hiyerarşisi.
Agarta'nın Beşerî Evrimdeki Yeri.
Agarta Ülkesi ve Kozmik Kütüphanesi.
Agarta Lideri ve Tanrı ile Görüşmesi.

.....

33. Kitap

A Ç I K L A M A

Okurlarımızın uzun zamandır talep ettikleri bir husus olan, kitaplarımızın düzenli olarak nereden bulunacağı sorunu, artık çözümlenmiştir. Aşağıda adresini vereceğimiz kitapevinde, mevcut tüm kitaplarımızı düzenli olarak bulabilirsiniz. Aynı kitapevinde bulunan pek çok bilimsel diğer eser, yayınlarımızın anlaşılmasına yardımcı olacak çok değerli bilgi ve bilimleri kapsamaktadırlar. Kaldı ki, bizim okurlarımızın, kendilerine çok geniş bir bilimsel eserler kütüphanesi oluşturmaları son derece gereklidir. İşte bu kitapevinden bu ihtiyaçlarınızı büyük ölçüde giderebileceksiniz. Yakın gelecekte çok önemli çalışmalar söz konusu olacağı için, dostlarımızın kendilerini olanca bir bilimsel bilgilerle ve ciddi eserler ile teçhiz etmeleri gerekiyor.

Kitapevi'nin adresi:

Vali Konağı Caddesi

Halil Bey Pasajı, No: 40 (Alt Kat)

Nişantaşı — İstanbul



Dünya Yönetici Rab Mekanizması'nın, dünya planetini yönetmede, iki ana vazife mihrakı sözkonusudur:

a — Ruhsal seviyeden, **ruhsal plânlar**.

b — Fizik seviyeden, **fizik plânlar**.

Yayınlarımız arasında bulunan dört ayrı Ruhsal Plân Tebligatları ile, Ruhsal Plânlar hakkında çeşitli bilgiler edinebilirsiniz. Gene yayınlarımız arasındaki 1 ve 33 no'lu yapıtlar ile de Agarta Işık Ülkesi hakkında bazı ön bilgiler mevcuttur.

Agarta, dünya üzerindeki beşer evriminin sağlanmasında, Dünya Rabbi'ne hizmet eden ve fizik seviyede bulunan Merkez Vazife Mihrakı'dır. Bu kutlu Ülke'nin, görkemli bir Yönetici Hiyerarşisi vardır ve onların tümünün yöneticisi durumunda bulunan ve iki esas yardımcısıyla, Dünya'nın Efendisi olan, **Brahitma**, en üst bedenli yönetici'dir.

Başlangıcı belirsiz bir zamandır mevcut olan Agarta Ülkesi, inanılmaz bilimler ve kudretlerin merkezidir. Nice onbinyıllardır dünya beşer varlıklarının evrimlerine çok çeşitli yardımlar yapan bu **Bilgi Merkezi**, aynı zamanda, insanlığın rehberleri olan tüm **Vazifedarlar**'ın da özel eğitim ve himayelerini üzerine alan ve onları görüp gözetken bir önemli işlev sürdürür. Binlerce kilometrelik uzunlukta ve belki onmilyonlarca kitabı ihtiva eden devasa kütüphaneleri ve eğitim merkezleri ile, aynı zamanda bir **Kozmik Üniversite**'dir de Agarta.

Altın Çağ'da, kendini tüm insanlığın önünde açığa çıkaracağı söylenen Agarta Ülkesi'nin ve bu ülkenin temel özelliklerinin iyice incelenmesi, pek çok şeyin anlamını değiştirecek ve yaşam ve evrimin gerçek veçhesi daha bir iyice ortaya çıkmaya başlayacaktır.

Bu yapıtla şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Agarta ve Binyıllardır Süren Mevcudiyet ve İşlevleri.

Agarta Yönetici Hiyerarşisi ve Hiyerarşik Vazifeleri.

Agarta Ülkesinin Yeri ve Yeraltı Konstelasyonları.

Agarta Ülkesinin Çeşitli Ülkelerdeki Giriş Yerleri.

Agarta İnisiyeleri'nin Çeşitli Ülkelerdeki Yıllık 12'ler Toplantıları.

Agarta'nın Altın Çağ'da Ortaya Çıkması Sorunu.